

Němčičské čtení

4/2015

[ZPRAVODAJ OBCE NĚMČIČKY]

OBSAH ČÍSLA:

Slovo starosty	(2)
Zastupitelstvo obce	(3)
Krátce z obecního úřadu	(3)
ZŠ & MŠ Němčičky	(4)
Označování potravin (část čtvrtá)	(6)
Košť mladých vín a svatomartinských hus	(7)
FS Krůžek Němčičky	(8)
TJ Sokol Němčičky	(8)
Němčičští muži ve Velké válce	(11)
Zemědělské století (část čtvrtá)	(12)
Po stopách památníků osvobození Břeclavska	(13)
Víte, kdo se narodil v domě vašeho čísla popisného?	(14)
Rekonstrukce slavnostního kroje a možnost aplikace v praxi...	(15)
Inzerce	(18)
U susedů na hodách...	(18)
MS ODS Němčičky	(19)
Modré Hory pomáhají Sabince	(21)
Básničky dětí ZŠ	(22)
Pozvánky	(23)
Inzerce	(23)
Fotogalerie	(24)

Slovo starosty

Milí spoluobčané,

zdravím vás v posledním letošním čísle našeho obecního časopisu.

V uplynulém období jsme úspěšně pokročili do závěrečné fáze projektu Zařízení na zpracování objemného odpadu, který je realizován Dobrovolným svazkem obcí Dobrá voda za finanční podpory Státního fondu životního prostředí, Evropské unie a akciové společnosti Hantály. Předmětem projektu je nákup zařízení Doppstadt DW 2060 K BioPower, zakoupené zařízení bude zpracovávat objemný odpad, který bude dále využíván. Nedojde tak k jeho uložení na skládce. Členské obce Dobrovolného svazku obcí Dobrá voda, tj. Němčičky, Boleradice, Horní Bojanovice a Vrbice, se tímto projektem připravují na chystanou změnu legislativy v oblasti odpadů, kdy již nebude možné odpad ukládat na skládkách. Odpad se bude vozit do spalovny, od roku 2017 se počítá s výrazným navýšením úhrady za spalování (ze současných 800 Kč/t na 2 000 Kč/t), a to z důvodu ukončení udržitelnosti, kdy současný provoz spalovny je dotován. EKO-KOM bude od roku 2016 hodnotit a také odměňovat svozové společnosti za nakládání s odpady, bude se sledovat, kolik procent odpadu se separuje a kolik se skládkuje.

V minulém čísle jsem komentoval situaci na ministerstvu školství, kde jsme měli požádáno o dotaci na projekt Víceúčelové hřiště na Kříbě. Bohužel musím konstatovat, že pro letošní rok se nám nepodařilo na dotaci dosáhnout. V nejbližších dnech by mělo ministerstvo zveřejnit podmínky pro žádosti na rok 2016, budou-li pro nás příznivé, žádost znovu podáme a budeme se snažit na dotaci dosáhnout.

Všem vinařům i ostatním zemědělcům se naskytla v podzimních měsících příležitost vylepšit půdu kompostem produkovaným společností Hantály a.s. Kompost vzniká v kompostárně v areálu společnosti Hantály z bioodpadu sváženého z naší a ostatních obcí regionu. Mám informace, že další várka bude k dispozici v jarních měsících.

Někteří z vás zaznamenali, že na dvoře fary vzniká přístavba. Jedná se o rozšíření domovinky, vzniknou zde 4 dvoulůžkové pokoje a sociální zařízení, tímto bude lůžková kapacita domovinky rozšířena na 14 lůžek. O tomto rozšíření jsme v průběhu letošního roku jednali s Biskupstvím brněnským, bylo třeba dodatkem upravit stávající nájemní smlouvu, kterou má obec s farností uzavřenou do roku 2027. O služby, které domovinka poskytuje, je velký zájem, zařízení musí zájemce odmítat pro stávající nedostatečnou kapacitu.

Přeji vám všem příjemné vánoční dny a v roce 2016 mnoho zdraví, štěstí, osobních a pracovních úspěchů!

Petr Slezák, starosta obce

Zařízení Doppstadt DW 2060 K BioPower, které bude zpracovávat objemný odpad.

Foto: archiv Obce Němčičky

ZASTUPITELSTVO OBCE

Počet členů zastupitelstva obce Němčičky: 9 – Petr Slezák (starosta), Mgr. Petr Antoš (místostarosta), Mgr. Miroslav Prchal, DiS., Zbyněk Slezák, Filip Stávek, DiS., Pavel Stávek, Tomáš Stávek, Anna Šlancarová, Martin Zelinka

Souhrn usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Němčičky konaného dne 16. září 2015

Přítomni všichni členové
zastupitelstva.

Zastupitelstvo obce Němčičky schvaluje:

- pronájem pozemku parc. č. st. 453 (vysílač O2) České telekomunikační infrastruktury a.s. za roční nájemné 6.000 Kč (hlasování: pro – všichni)
- prodej pozemku parc. č. 3319/28, lokalita Kraví hora, tzv. Zahrančí, panu Tomáši Režnému, Bořetice za cenu 2.640 Kč (hlasování: pro – všichni)
- zveřejnění záměru prodeje

pozemků parc. č. 4016, 4028, 5254, 5262, 5278 a 6478 (ostatní plochy, komunikace užívané ZD Němčičky) za cenu minimálně 20 Kč/m² (hlasování: pro – všichni)

- zveřejnění záměru daru pozemku parc. č. 6312 (trať Zbavce) – majetkový podíl ¼ (hlasování: pro – všichni)

- rozpočtové opatření č. 5/2015, kterým se příjmy a výdaje rozpočtu zvýšily o 315.700 Kč (hlasování: pro – všichni)

- dodatek nájemní smlouvy mezi Obcí Němčičky a Římskokatolickou farností Němčičky, který ošetřuje přístavbu místnosti ve dvoře fary – plánované rozšíření prostor pro poskytování sociálních služeb Domovinkou Němčičky o. p. s. (hlasování: pro – všichni)

- pronájem kulturního domu

na sobotu 19. září 2015 Ing. Davidu Ludínovi – soukromá akce (hlasování: pro – všichni)

- pronájem kulturního domu na pátek 4. prosince 2015 Mgr. Janě Damborské – Čertovská diskotéka (hlasování: pro – všichni)

Zastupitelstvo obce ukládá starostovi obce:

- podpisy všech schválených smluv

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- nabídku TJ Sokol Němčičky na pacht pozemků ve sportovním areálu
- žádost ZD Němčičky o pacht pozemků a pověřuje starostu k jednání s Miroslavou Burešovou a Ing. Miroslavem Janů (ZD Němčičky)
- žádost Michala Mikulici o přidělení sociálního bytu

Kompletní zápisy ze zasedání zastupitelstva obce Němčičky naleznete na internetových stránkách obce Němčičky - <http://nemcicky.cz/zapisy-ze-zasedani-zastupitelstva/>.

Krátce z obecního úřadu

V kanceláři úřadu se vybírá stočné za rok 2015. Výše úhrady je stejná jako v loňském roce. Stočné můžete uhradit také bankovním převodem na účet Obce Němčičky č. 1381822319/0800, variabilní symbol 2321XXX – č. p. domu, např. pro dům č. p. 44 – 2321044. Základní sazba 1.100 Kč za osobu.

• • •

Kancelář úřadu bude z důvodu čerpání dovolené uzavřena od úterý 22. prosince 2015 do čtvrtka 31. prosince 2015.

• • •

Rodiče, kteří mají zájem o slavnostní obřad vítání občánků, se mohou přihlásit v kanceláři úřadu. Vítání je podle zájmu rodičů plánováno v jarním období (duben – červen) příštího roku.

• • •

Veřejné zasedání zastupitelstva obce Němčičky se koná ve středu 16. prosince 2015 v 19.00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu. Program jednání: 1. Zahájení, 2. Rozpočet na rok 2016, 3. Pachtovní smlouva – TJ Sokol Němčičky, 4. Smlouva o úvěru, 5. Prodej a pacht pozemků, 6. Různé, 7. Závěr.

• • •

Místní knihovna bude v letošním roce naposledy otevřena v pondělí 21. prosince 2015.

Pochod světlušek

V pátek 18. září se jako každý rok konal Pochod světlušek. Průvod vyrazil pod vedením koňského spřežení a za doprovodu písniček z obecního rozhlasu od školy směrem k „bobovce“. Celou cestu jsme za svitu lampionů dětí obdivovali výzdobu předzahrádek z dýní a ovoce. Tu si připravili jak děti, tak i občané školou nepovinní.

Letošní pochod měl po připojení se všech do průvodu přes 120 účastníků. U táboráku a špekáčků, nealka i piva si všichni mohli v klidu povykládat a užít krásný teplý zářijový večer.

Děkujeme za naše děti všem spoluobčanům, kteří Pochod světlušek jakkoliv podpořili.

Mgr. Petr Antoš, ředitel školy

Pochod světlušek - průvod na bobovku. Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Dopravní výchova

V úterý 22. 9. navštívili žáci čtvrtého ročníku společně se ZŠ Velké Němčice dopravní hřiště v Hustopečích v rámci programu BESIP. Výuka byla rozdělena na 4 části. V první se žáci naučili a zopakovali pravidla silničního provozu, ve druhé jezdili podle získaných znalostí na dopravním hřišti, dále následovala zručnost jízdy na kole a na závěr si vše zopakovali v dopravním testíku. Nejlépe v části teoretické se umístil Tomáš Sedlařík a Filip Vala a v části praktické Jitka Hádlíková, Jana Ovesná a Tomáš Sedlařík. Jejich jízda byla bezpečná a skoro bezchybná. Vítězové obdrželi malé dárečky s dopravní tematikou. Srdečně

blahopřejeme a těšíme se na jaro, kdy proběhne druhá část tohoto programu.

Mgr. Lucie Antošová

Žáci na dopravním hřišti v Hustopečích. Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Den seniorů

Ve čtvrtek 2. 10. jsme s dětmi z MŠ navštívili místní Domovinku a popřáli babičkám ke Dni seniorů vše nejlepší a hodně zdraví. Děti zazpívaly několik písniček, rozdaly dárečky a babičky se k nám se zpěvem přidávaly. Velmi šťastné seniorky se s námi loučily pozdravem a přáním, aby děti za nimi zase brzy přišly.

Alena Prokešová

Děti přály seniorům vše nejlepší.

Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Děti z MŠ kuchtí.

Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Den kuchařů

V úterý 20. 10. 2015 se děti v naší mateřské škole vžily do role kuchařů a kuchtiček při příležitosti „Dne kuchařů“. Děti si připravily dobrůtky v podobě jednohubek z celozrnných baget, sýrů, pomazánkových másel a zeleniny. Všechny děti měly ze svého tvoření radost a už dnes se těší na „kuchtění“ ve školce v příštím školním roce.

Petra Michnová

Vinařův rok

Přelom léta a podzimu je v naší obci i celé naší oblasti charakteristický nezvyklým ruchem, množstvím traktorů pohybujících se po obci a ranami, které se jako dělostřelecká palba ozývají z vinohradů. My dospělí víme, že nastal čas vinobraní, ale pro dnešní děti už tento pojem není samozřejmostí, kterou si každý doma dříve zažíval na vlastní kůži. Část našich žáků pochází z rodin, které vinice nevlastní a víno doma nevyrábí. Proto jsme se rozhodli zařadit do výuky projekt „Vinařův rok“, abychom našim dětem co nejvíce prakticky přiblížili to, co naši obec nejvíce proslavilo, tedy vinařství a vinohradnictví.

Celý projekt probíhal v období asi tří týdnů.

Nejdříve proběhla ve školní družině beseda o tom, co se právě nyní ve vinicích děje, děti si při návštěvě vinohradu vlastnoručně obraly několik hroznů z hlaviček a kromě sladkých bobulí si odtud odnesly i krásné vinné listy k výtvarnému tvoření. Téma vinobraní se objevovalo i ve výuce jiných předmětů, ve výtvarných a pracovních činnostech žáci vytvářeli např. vinné hrozny technikou muchláže, nebo rývky s hrozny technikou otiskování prstů a listů.

12. 10. 2015 naše škola navštívila místní ZD Němčičky, kde pan sklep mistr Buriánek a ostatní ochotní zaměstnanci sklepa přiblížili dětem výrobu vína od mletí a lisování hroznů, přes kvašení vinného moštu

v tancích až po náročnou péči o víno. Největším zážitkem pro všechny bylo asi pozorování práce obrovského šneku v násypce na hrozny a ochutnávka čerstvého moštu.

Vyvrcholením celého projektu byla návštěva Ekocentra Trkmanka ve Velkých Pavlovicích, kde děti absolvovaly výukový program „Vinařův rok“. V prvním bloku programu se žáci seznámili se všemi druhy prací, které musí vinohradník během roku ve vinici provádět, aby se na podzim dočkal dobré úrody. Děti se zde také seznámily i s některými pojmy místního vinohradnického názvosloví, jako např. cúnek, kantýř, presúz a podobně. Tyto znalosti pak zúročily v zábavném kvízu, který si vyplňovaly. Ve druhém bloku se pak s paní lektorkou věnovaly spíše práci vinaře a degustátora vín. Děti čekala degustátorská zkouška chutí, vůní a barevných odstínů a po jejím úspěšném složení i opravdová degustace čtyř vzorků vinných moštů, u nichž hodnotily chuť, vůni a barvu jako opravdoví degustátoři.

Věříme, že tento projekt byl pro naše žáky nejen zdrojem nových informací a zážitků, ale také pobavení.

Lenka Havlíková

Žáci si vyzkoušeli i práci vinaře.

Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Netopýři

V pondělí 9. 11. 2015 jsme navštívili ekocentrum Trkmanka ve Velkých Pavlovicích, kde byl pro žáky připraven výukový program s názvem Netopýři.

V rámci tohoto programu byl dětem přiblížen život netopýřů, poznaly jejich úkryty, životní cyklus, orientaci v prostoru, uvědomily si a pochopily, proč je důležité netopýry chránit a jaký je jejich význam v ekosystémech.

Hravou formou si děti také vyzkoušely, zda mají dobrý čich a sluch jako netopýři.

Děkujeme zaměstnancům ekocentra za pěkně připravený program a milý přístup k našim dětem.

Mgr. Lucie Antošová

Děti si upekly chlebové bochánky.

Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Cesta chleba na náš stůl

V úterý 10. 11. 2015 děti z naší mateřské školy navštívily Ekocentrum ve Velkých Pavlovicích s programem „Cesta chleba na náš stůl“. Nejdříve se děti seznámily se základními druhy obilí jako je pšenice, oves, žito a ječmen. Poté se dozvěděly, jak se obilí pěstuje, k čemu se využívá a jak se zpracovávalo dříve a dnes.

Na závěr si děti upekly bochánky z předem připraveného těsta. Moc se jim povedly. Recept na chlebové bochánky mají rodiče možnost si vzít v šatně MŠ.

Petra Michnová

Svatý Martin

Ve středu 11. 11. 2015 na Martina jsme si v MŠ s dětmi připomněli lidovou pranostiku „Příjezd Martina na bílém koni“. Děti už ráno přišly oblečeny v bílých tričkách. Vysvětlili jsme si význam této pranostiky. Den připomínal spíše jaro a tak jsme si bílého koně vystříhali a nalepili na tmavý papír, sněh si děti dokreslily bílou pastelkou. Zaspívali jsme si písničky o sněhu, v tělocvičně zahráli pohybové hry zaměřené na téma „zima“, a takto si děti vytvořily „zimní zasněžený den“.

Alena Prokešová

Oslava svátku svatého Martina.

Foto: archiv ZŠ a MŠ Němčičky

Více fotografií ze školních činností naleznete na webu zs.nemcicky.cz/category/zpravodajstvi.

OZNAČOVÁNÍ POTRAVIN (ČÁST ČTVRTÁ)

Požadavky na označování balených potravin

Jedná se o potraviny, které jsou zabaleny přímo ve výrobě a jako takové se již dostávají do obchodů a následně ke spotřebitelům, tj. v obchodech se s nimi nic neděje, jen se naskladní do regálů a „čekají“ na zákazníky.

Mezi povinné údaje na balených potravinách patří:

- název potraviny** – vždy platí, že musí být použit takový název, aby si spotřebitel nemohl jeho význam nesprávně vyložit;
- seznam složek** (u určitých potravin ale není povinný);
- alergenní složky** – musí být v textu zvýrazněny, jejich seznam je uveden v nařízení EU;
- množství určitých složek** nebo skupin složek (jen ve stanovených případech);
- čistě množství potraviny** – uváděné ve vhodných jednotkách;
- datum použitelnosti nebo minimální trvanlivosti**;

g) **země původu** – v případech stanovených v legislativě EU a v případech kdy by neuvedení tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl;

h) **zvláštní podmínky uchování nebo podmínky použití**, pokud je to nezbytné pro zachování bezpečnosti a kvality (např. teploty nebo upozornění „po otevření urychleně spotřebujte“ u hermeticky uzavřených potravin, které se po otevření stávají rychle zkazitelnými). V případě potravin s datem použitelnosti se podmínky uchování uvádějí vždy;

i) **jméno nebo obchodní název a adresu provozovatele** zodpovědného za údaje;

j) ve stanovených případech **země původu** nebo místo provenience;

k) **návod k použití** v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu bylo obtížné odpovídajícím způsobem použít – musí být uveden takovým způsobem, aby umožnil náležitě použití;

l) **skutečný obsah alkoholu** u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových;

m) **výživové údaje** – nejsou povinné u některých potravin, např. nezpracované jednosložkové produkty, vody i syčené a aromatizované, byliny, koření, sůl, stolní sladidla, káva a kávoviny, od výživových údajů jsou osvobozeny i potraviny s plochou obalu menší než 25 cm² a potraviny dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů;

n) **třída jakosti** (jen ve stanovených případech).

U určitých druhů nebo skupin potravin (uvedených v příloze III nařízení (ES) č. 1169/2011), jsou povinné ještě další – pro tyto potraviny relevantní – údaje, týkající se např. balení v ochranné atmosféře, přídavku sladidel, lékořice, fytosterolů, dále vysokého obsahu

koфеinu (nad 150 mg/100 ml) nebo přidaného koфеinu do potravin jiných než jsou kávové a čajové nápoje, a také údaj o datu zmrazení.

Zvláštními předpisy je řešeno uvádění údajů určených k identifikaci **šarže** (u balených a zabalených potravin).

Vypuštění určitých povinných údajů je přípustné ve výjimečných případech (např. u skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny; v případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 10 cm²).

Sestaveno z informací dostupných na internetu.

MVDr. David Hycl

Košť mladých vín a svatomartinských hus 21. listopadu 2015

Oslavy spojené s uvedením Svatomartinského vína na trh nejsou žádnou novinkou posledních let. Naopak. Tradice Svatomartinského vína sahá až na dvůr císaře Josefa II., kdy bylo zvykem připíjet si na den svatého Martina poprvé novým vínem. V tento den totiž vinařům, kteří hospodařili u větších sedláků, končila služba. Její pokračování se na další rok dojednávalo při skleníčce prvního vína z podzimní sklizně a nad hutnými pokrmy z pečené husy a koláči.

Svatomartinské oslavy jsou časem dobrého jídla a pití. V době vrcholícího podzimu se naskytl čas na ochutnávku mladého vína jako příležitosti pro pobavení a setkání s přáteli nad tradičními svatomartinskými specialitami.

Jménem Sdružení vinařů Němčičky bych chtěl poděkovat všem, kteří si našli cestu na Košť mladých vín a svatomartinských hus a mohli tak ocenit snažení vinařů, kteří si pro ně přichystali spousty vzorků mladých vín z ročníku 2015. Zahnat hlad bylo možno výbornou pečenou husičkou. Skvělou atmosféru sobotního večera dotvářela cimbálová muzika Kapric, na kterou po půlnoci navázaly taneční rytmy linoucí se z reproduktorů, trvající až do ranních hodin. Také chci poděkovat organizačnímu kolektivu za skvěle odvedenou práci a popřát všem v nastávajícím vánočním shonu chvíle pohody a klidu v rodinném kruhu.

Ing. David Ludín, předseda sdružení Vinaři Němčičky

Vlevo: Účast na koštu byla vysoká. Vpravo: Sešlo se mnoho vzorků (na fotografii pouze jejich část).

Foto: Ing. David Ludín

VINŠUJEM VÁM ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ

Nastal vánoční čas a k němu neodmyslitelně patří rozsvěcování vánočních stromků, vůně punče či svařáku a v neposlední řadě koledy. Proto si i náš soubor připravil nové pásmo koled. Měli jste je možnost slyšet na vánočním jarmarku, který jako každý rok, pořádala ZŠ a MŠ Němčičky. Tentokrát jsme představili koledy z jiného regionu a to Strání a Nivnice. Tímto pásmem se pro letošní rok loučíme a těšíme se na rok příští.

A co nás v roce 2016 čeká?

Hned v průběhu března nás můžete vidět při již chystané besedě u cimbálu, pod názvem „Březen, k cimbálu vlezem“. Tato beseda je pokračováním projektu s názvem: Udržíme folklór a tradice, který jsme úspěšně zrealizovali v tomto roce ve spolupráci s přeshraničním partnerem z obce Dobrá Voda ze Slovenska. Je naším cílem a přáním, aby tato spolupráce nadále pokračovala.

Další akcí, kde se s vámi rádi potkáme, je již plánované setkání mužáckých sborů regionu, které se uskuteční 14. května 2016 pod rozhlednou Slunečná ve Velkých Pavlovicích. Doprovázet nás bude CM Lašár. Těšíme se na setkání s Vámi!

Doufám, že i ten nadcházející rok bude stejně tak úspěšný, jako ten letošní a to nejen pro nás, ale i pro Vás, naše příznivce. Za celý soubor se rozloučím veršem koledy, kterou jsme letos zpívali:

FS Krůžek na Vánočním jarmarku.

Foto: Přemysl Ovesný

*„Vinšujem Vám štěstí, zdraví, svaté boží požehnání,
požehnání temu domu, co dobrého všecko k tomu.“*

Váš FS Krůžek, vedoucí soboru Marie Stávková

TJ SOKOL NĚMČIČKY ZVE K ÚČASTI NA PRAVIDELNÝCH SPORTOVNÍCH AKTIVITÁCH PRO VŠECHNY

Kondiční a zeštíhlující Cvičení s Martou

Od října probíhá v tělocvičně Základní školy Němčičky pravidelně každý pátek v 18:00 hodin. Poplatek činí 60 Kč (s permanentkou 50 Kč) za lekci. Všichni, bez rozdílu věku, jsou srdečně zváni.

Kondiční plavání

Každou středu v době od 18:00 hodin do 19:00 hodin je rezervována část bazénu v Hustopečích. Všichni zájemci si mohou vyzvednout permanentku v kanceláři TJ.

LETNÍ A PODZIMNÍ PŘÍPRAVA LYŽAŘŮ NA ZIMNÍ SEZONU

Léto nám vždy přináší v setkáních lyžařských instruktorů delší přestávky. Letos jsme však měli výjimečný stav. Pomáhali jsme svorně při rekonstrukci a úklidu vyhořelé budovy pod vlekem po dubnovém nečekaném požáru.

Výbor lyžařského oddílu se schází pravidelně i v létě. Pomáháme s přípravou a organizací některých kulturních a sportovních akcí. A tak ochotní přátelé a známí, tráví svůj volný čas při závodech Vinařského triatlону v červnu a Cyklomaratonu „Mezi vinohrady“ v září. Obě akce mají již v Němčičkách svou tradici, a tak se počet účastníků každý rok zvyšuje. Závodníci jsou vždy večer odměněni ochutnávkou zdejších vín, cimbálovou muzikou a možností tance. V tomto roce jsme se opět stali také organizátory Světového poháru v In-line Alpine Slalomu.

Vyvrcholením léta pro nás byla pomoc na Burčákové zábavě, kterou již tradičně zakončujeme prázdniny.

Jakmile nastal nový školní rok a sportoviště osiřela, začali jsme připravovat zimní lyžařskou sezónu. Vše

odstartovalo skládání hmoty. Za dva víkendy padesátka dospělých i dětí pokryla němčičskou sjezdovku zeleným povrchem. Následovala burza a symbolické zahájení zimní sezóny na konci listopadu.

Opět jsme zaznamenali velký zájem o víkendové lyžařské kurzy pro děti. Nyní již mají za sebou děti své první hodiny a my doufáme, že se jim budou líbit. Svorně také doufáme, že se dočkáme i sněžení a zimu si společně pořádně užijeme.

Iva Nekudová
za výbor lyžařského oddílu

STRUČNĚ ZE SPORTOVNÍCH AKCÍ, KTERÉ JSME POŘÁDALI V ROCE 2015

LYŽAŘSKÉ ZÁVODY

Na přelomu února a března jsme uspořádali lyžařské závody. Na startu sobotního Okresního přeboru se sešlo 66 dětí ve věku od 3 do 16 let. Ti nejlepší měli možnost reprezentovat naši TJ v nedělním finálovém závodě Jihomoravského lyžařského poháru. V konkurenci 110 závodníků v žákovských kategoriích se podařilo vybojovat i několik pěkných umístění.

VINAŘSKÝ TRIATLON

Celkem 34 mužů, 5 žen a 12 dětí se sešlo na startu 7. ročníku tohoto závodu v sobotu 6. června. Teplota vody byla v letošním roce rekordní, když dosahovala téměř 21 °C. I počasí přálo a tak bylo zaděláno na pěkné výsledky – mezi muži padl traťový rekord. Nejrychlejší závodníci zvládli celou trať 200 m plavání, 20 km na kole a 4 km běhu za necelou hodinu – přesně 58 minut a 22 sekund.

Triatlon - ...přece to vyšlapu.

Foto: archiv TJ Sokol Němčičky

In-line Alpine Slalom - dětská odvaha.

Foto: archiv TJ Sokol Němčičky

In-line Alpine Slalom - pořádně odstartovat.

Foto: archiv TJ Sokol Němčičky

IN-LINE ALPINE SLALOM

Znovu po 2 letech se v Němčičkách o prvním zářijovém víkendu sešla špička světového in-line alpine slalomu. Zaznamenali jsme rekordní počet zúčastněných zemí – kromě tradičních domácích si k nám svou cestu našli závodníci ze Slovenska, Německa, Lotyšska, Itálie, Španělska, Srbska, Japonska, Ukrajiny, Polska a Argentiny. V sobotu byl na pořadu finálový závod Světového poháru, který rozhodl o konečném pořadí v celém seriálu. Celkovými vítězi se letos stali němečtí reprezentanti – Ann Kristina Wanzke mezi ženami a Marco Walz mezi muži. V TO10 celkového pořadí se umístili i čeští závodníci – Gabriela Kudělásková na 6. místě, Barbora Procházková na 9. místě a Jan Möller na 8. místě. V neděli byl tentokrát na programu závod Mistrovství Evropy, jehož vítězi se stali Marina Seitz z Německa a Kristaps

Zvejnieks z Lotyšska. Místo na stupních vítězů vybojovala také svým 3. místem Gabriela Kudělásková z Brna, Jan Möller bohužel ve 2. kolem v zápalu boje o posun na lepší pozice spadl a byl diskvalifikován.

Oba dny byly na pořadu také závody CILA Cupu, který byl určen i závodníkům v dětských kategoriích. Myslím, že všichni, kdo si našli cestu a přišli závodníkům fandit, mohli obdivovat um a odvalu všech zúčastněných. Za své výkony si naše uznání zaslouží jistě všichni.

Naše díky patří všem, kteří se na organizaci závodu podíleli a to zejména traťovým rozhodčím a dalším pomocníkům, kteří pomáhali s přípravou a likvidací tratě, všem zaměstnancům, partnerům, sponzorům, obci a občanům Němčiček, kteří snášeli po celý víkend dopravní omezení a závodníky na trati při jejich výkonech podporovali.

CYKLOMARATON „MEZI VINOHRADY“

Na start letošního již 7. ročníku závodu na kolech po okolí obcí Modrých Hor se postavilo celkem 79 závodníků. Trať se po 2 letech nepříznivého počasí vrátila ke své téměř původní verzi. A byla velmi rychlá – 42 km terénem zvládli nejrychlejší za 1 hodinu a 34 minut – Martin Kubíček a Adam Sedláček. Mezi ženami byla nejrychlejší Milena Vodehnalová za 2 hodiny a 11 minut.

Všem účastníkům k jejich výkonům gratulujeme.

Na závěr dne si všichni svorně užili odpolední a večerní program u muziky a pečeného selete s ochutnávkou místních vín a burčáku.

Ing. Renata Podešťová

BRIGÁDY V AREÁLU - PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem členům TJ i dalším kamarádům a přátelům, kteří přišli pomoci v průběhu celého roku na vyhlášené brigády:

- Lyžařské závody – Okresní přebor, Jihomoravský lyžařský pohár
- Úklid hmoty ze svahu
- Příprava antukového kurtu
- Vinařský triatlon
- In-line Alpine Slalom
- Cyklomaraton „Mezi vinohrady“
- Pokládání hmoty
- Likvidace následků požáru a úklid v průběhu oprav v budově pod vlekem

Celkem se na těchto brigádách opravovalo téměř 2000 hodin.

Děkujeme.

Ing. Renata Podešťová

VALNÁ HROMADA TJ SOKOL NĚMČIČKY

Valná hromada TJ Sokol Němčičky proběhne ve 2. polovině března. Prosíme všechny členy, aby si naplánovali svou účast – mimo jiné budeme projednávat změnu Stanov TJ, která je vyžadována novým Občanským zákoníkem. Pozvánka s programem bude zveřejněna v březnovém čtení.

Ing. Renata Podešťová

V NĚMČIČKÁCH SE LYŽUJE JIŽ 30 LET A KOUPALIŠTĚ OSLAVILO PŮLSTOLETÍ

V lednu 2016 uplyne 30 let od zahájení provozu zdejšího lyžařského vleku. V jarních měsících si toto výročí připomeneme společně s výročí 50 let němčičského koupaliště, které toto krásné jubileum oslavilo v letošním roce. U této příležitosti prosím všechny občany, kteří vlastní jakoukoli dokumentaci (fotografie, písemnosti, noviny) či informaci k historii budování, aby se mi ozvali. Za všechny příspěvky předem děkuji.

Způsob a termín narozeninových oslav obou místních zařízení včas zveřejníme. Již nyní ale zveme všechny občany, aby si obě výročí přišli připomenout s námi.

Ing. Renata Podešťová

LÉTO, JAK MÁ BÝT...

...takto výstižně by znělo krátké zhodnocení letošní letní sezóny slovy z písně Karla Zicha. Sluníčko a vysoké teploty nás všechny provázely celým létem. Nejvíce si letních radovánek užívaly děti a mládež školou povinná, kteří tvořili největší část našich letních návštěvníků. Vodu se dařilo udržet v požadované kvalitě, díky každodennímu zavlažování vydrželo nápor i travnaté okolí.

Pro návštěvníky pohádka, pro zaměstnance a brigádníky dny plné nasazení. V panujících vedrech nebylo jednoduché skloubit nároky na provoz s panujícími vedry. Navíc vše bylo ztíženo vytížením, zejména mužské části zaměstnanců, na opravách budovy pod vlekem po požáru.

Všem návštěvníkům děkujeme za jejich přízeň, zaměstnancům a brigádníkům za odvedenou práci.

A teď už se těšíme na zimu. Doufáme, že počasí nám bude přát stejně, jako tomu bylo v létě a že se celou zimní sezónou ponese hlavně smích a radost dětí užívajících si zimních radovánek.

Ing. Renata Podešťová

NĚMČIČŠTÍ MUŽI VE VELKÉ VÁLCE (1914 - 1918)

Dnes si přečteme vzpomínky dalších němčičských mužů, kteří byli povoláni na bojiště první světové války.

SUSKÝ JAN

nar. 1900, Němčičky

Krátce po narukování utekl domů a byl dezertérem. Jednou u nich někdo zaklepal na dveře a Jan, který byl sám doma, šel klidně otevřít. Po otevření nemohl ani promluvit a zůstal překvapeně stát mezi dveřmi. Tam totiž stáli dva četníci: Dřímál s Hebnarem. Když viděli menšího člověka, ptali se ho, kde je jeho bratr, který dělá dezertéra. Jan koktavě odpověděl, že bratr je na vojně. Ptali se ho ještě, jak se jmenuje bratr a jak se jmenuje on. Jan jim odpověděl, že bratr se jmenuje Jan, a on že se jmenuje Jakub. Když četníci odešli, hned utíkal do polí a vrátil se až ráno. Četníci šli na radnici a ptali se starosty, kolik má Jakub Suský synů. Starosta netušil nic zlého a řekl, že jednoho. Tím vše skončilo. Po Janovi se už do konce války nikdo neptal.

ŠEDA FRANTIŠEK, nejvytrvalejší dezertér

nar. ?, Němčičky č. 36

Pro možnost záměny uvádíme, že jde o syna Petra Šedy.

Uvedený František Šeda se dostal na vojnu už v roce 1911, a to do Vídně k 99. pluku. Byl tam asi měsíc, když se při čistění pušek pohádal s jakýmsi Němcem. Ten mu dal facku a Franckovi zalehlo v uchu. Ten toho dokázal okamžitě využít a začal dělat hluchého.

Prodělal nejrůznější zkoušky, ale ve všech dobře obstál. Např. za ním někdo nenadále zakřičel, nebo za ním hodili na zem klíče, ale on vždy dokázal nezareagovat. Jakoby byl opravdu hluchý. Musel se na to dobře soustředit, ale podařilo se, a tak byl v roce 1912 superarbitrován. Nějakou dobu žil doma s rodiči, ale i s nimi musel dělat stále hluchého. Od rodičů, ale i od známých a sousedů musel vyslechnout spoustu nelichotivých poznámek na svoji osobu, ale nic naplat. Na vojnu nechtěl, tak musel být hluchý.

Chodil i na práce nebo k zábavám tancovat. Vždy se tvářil, že se dívá, jak věci napodobovat. Velkým překvapením bylo, když se začalo vyprávět mezi lidmi, že chodí s děvčetem. I ta si z něho za jeho zády dělala občas legraci.

Často byl volán na úřední prohlídky, ale vždy s výsledkem hluchý. Přišla válka, a té se Franta po všech prohlídkách úspěšně vyhnul. Jenže pak prolétla dědinou neuvěřitelná zvěst: Franta se bude ženit. A vskutku se v r. 1917 oženil a vzal si ženu z Poddvorova. Farář mu při oddavkách musel dát číst z knihy, aby mohl opakovat „Já František Šeda беру si ...“

Po celé roky byl zván na lékařské prohlídky, a teprve v roce 1926 doktor poprvé řekl, že se jeho stav maličko

lepší. Lepší se, lepší, až nakonec Franta všem známým i domácím přiznal, že vůbec hluchý nebyl. Navíc povyprávěl, co si všechno zapamatoval z řečí, které dělali ostatní za jeho zády.

Přiznal, že od začátku myslel, že bude válka a té se chtěl za každou cenu vyhnout. No a po válce nemohl hned začít dělat zdravého. Jen jeho manželka věděla, že není hluchý, ale nesměla nic říct.

ŠLANCAR FRANTIŠEK, francouzský legionář

nar. 14. 4. 1892 v Němčičkách č. 163

Protože moji rodiče neměli žádný majetek, odešel jsem hned po vyjití školy v r. 1906 do Vídně, kde už pracoval můj bratr Ludvík. Vyučil jsem se malířem a natěračem a na konci roku 1912 jsem se vrátil domů do Němčiček. Doma jsem neustále přemýšlel jak se z Rakouska dostat pryč. Neměl jsem žádné peníze, a půjčit mi také nikdo nechtěl.

Když se z Ameriky vrátil Jan Šeda, navštívil jsem ho a on mi peníze ochotně půjčil a ještě mně dal potřebné pokyny pro život v Americe. Vše bylo připraveno a já jsem 1. ledna 1913 opustil Evropu. Brzy za mnou přijel také Antonín Hádlík a František Šeda. (Po válce za ním odjela i jeho sestra Anděla).

Ze začátku jsem pracoval v uzenářství. V červnu 1916 se ze mne stal příslušník americké armády. Hned po vypuknutí války v Evropě se v Americe všechno začalo zaměřovat na válku. Když Amerika vypověděla válku Rakousku-Uhersku a Německu, byl jsem ihned z armády propuštěn coby austrijský nepřítel.

V tu dobu v Americe prováděl nábor do legií Vojta Beneš, bratr Edwarda Beneše. V červnu 1917 už byl můj podpis na přihlášce. Až nás přihlášených bylo potřebné množství, převezli nás válečnou lodí Cognac na podzim do Francie.

Zmíněný František Šeda už byl ve Francii od května a sloužil u 21. pluku. Já jsem se dostal k 22. pluku, se kterým jsem stále měnil místo. Jakoby nás prověřovali. Na konec jsme byli posláni do zákopů k Vouziers. Němci tam prostříleli vodní kanál, aby nás zatopili, ale nepodařilo se jim to. Potom jsem se ještě zúčastnil několika menších bojů a za nedlouho byl konec.

Šli jsme pěšky do Darney a po měsíci, začátkem roku 1919 jsme jeli přes Itálii do ČSR. Do Prahy jsme se dostali 19. ledna 1920. Ubytovali nás v Černínském paláci a později nás přeložili do Jičína. Tam jsem sloužil delší dobu. Z Jičína mě poslalo Zemské četnické velitelství v Bratislavě k četnické službě ve Višném Orlíku. Tam jsem si odsloužil 14 roků a po vzniku Svobodného slovenského státu nás vyhnali na Moravu.

František Šlancar byl přidělen ke službě na četnické stanici v Holešově, kde sloužil až do důchodu. V Holešově i zemřel.

Jaroslav Slezák

Zemědělské století (část čtvrtá)

Ve sledování proměny zemědělství se ještě budeme věnovat přibližně druhé třetině minulého století. V průběhu druhé poloviny dochází k výrazným změnám. Znovu zdůrazněme, že do té doby byli téměř všichni obyvatelé Němčiček závislí na výsledcích zemědělského hospodaření. Střední a větší rolnická hospodářství byla plně závislá na produkci rostlinné a živočišné výroby, v menší míře na vinohradnictví. Malorolnické rodiny by se ze svého hospodářství neuživily, proto nabízely svoji pracovní sílu větším zemědělcům, a to výměnou za naturální požitky, případně za práci koňským potahem, ponejvíce však za peněžní odměnu. Říkalo se, že chodí na tovarych. Podobně tomu bylo u řemeslníků, kteří si živobytí doplňovali na malém zemědělském hospodářství.

V tomto pokračování o životě Němčičských kolem poloviny 20. století využijeme vzpomínek zemědělce, ovocnáře a vinaře Miroslava Šedy (1919 - 2009). Z jeho vyprávění vybíráme:

Po první světové válce jsem chodil do obecné školy v Němčičkách a pak poslední roky do měšťanské školy ve Velkých Pavlovicích. Z mého ročníku nás tam chodilo jen asi šest, protože mnozí rodiče neměli v době krize na zaplacení školních poplatků. Do školy jsme běhali asi 5 km přes Kopec, kde jsme měli vyšlapaný chodník. Ráno tam a odpoledne zpět za každého počasí. Zvlášť v zimě za mrazů a fujavic to byla cesta necesta. Ve škole se učilo dopoledne i odpoledne. Pavlovičtí žáci šli v poledne na oběd a my přespolní jsme pojedli dva pomaštěné krajíce. Učilo se do tří hodin, takže v zimě, než jsme došli domů, byla skoro tma. S námi do třídy chodili i žáci z Vrbice, Bořetic a Kobylí. Ti ale jezdili lokálkou.

Když jsem vycházel ve třicátých letech školu, tak pan třídní učitel Zezulák a ředitel školy Kopřiva přišli v neděli pěšky za mým otcem s tím, že mohou vybrat tři žáky do Baťovy školy práce do Zlína. Já bych býval rád šel, ale otec jim řekl, že kluk musí zůstat doma, aby rodiče doopatroval k smrti. A bylo rozhodnuto. Měli jsme asi 4 ha polí, k tomu 40 arů vinohradu, 2 krávy, 1 dorost, nějaké prase, a já musel hned popravovat ty dobytky, učit se orat a ostatní práce polní a ve vinohradě.

Naše vesnice měla tenkrát asi 200 čísel domků. Byly tady 3 obchůdky se smíšeným zbožím, 2 hospůdky, 2 kováři, 2 stolaři, 2 ševci, 2 krejčí, 1 holič, 1 pekař, 8 zedníků a obecní policajt – strýc Šťavík. Vesnice byla samozásobitelná; každý pěstoval obilí, kukuřici, brambory, řepu a luštěniny. Do obchodu se šlo jen pro kvasnice, sůl, cukr, žitnou kávu a cikorku. Takže i ti obchodníci, aby mohli žít, museli mít pár měřic polí.

Každý člověk měl za domem sklípek a v něm trochu vína pro svoji potřebu. Z červených odrůd se nejvíce pěstoval Modrý Portugal a Frankovka, z bílých Ryzlink vlašský, Veltlín zelený, Sylván, Neuburské a Tramín.

Ze stolních odrůd to byla nejvíce bílá a červená Chrupka. Víno tenkrát na odbyt moc nešlo, tak překupníci vykupovali hrozny do průtěných košů asi po 15 kilogramech, zašivali je deklama a vlakem je vozili prodávat do Brna na Zelný rynek. Tam se prodávaly i němčičské třešně. Až se vybuřovalo vinařské družstvo Vinopa ve Velkých Pavlovicích, tak se vinné odrůdy prodávaly tam.

Pamatuji si, jak obec nechala vykloučit les Hájky na ploše asi 15 ha na ornou půdu a asi po 20 arech ji pronajímala drobným rolníkům, kteří měli málo půdy.

Všichni, co měli pozemek ve vinařské tratí, začali za druhé světové války a po ní každý náhlý svah, který se nedal orat, ručně do hloubky asi 50 cm přehazovat. Říkalo se, že se přehazuje na tři štychy, přičemž se spodní štych někdy i krompáčoval. Toto se dělalo přes zimu a brzy zjara, aby se půda slehla a v dubnu už se začaly vysazovat štěpy. Spon byl 100 na 120 cm. Všechno se sadilo na hlavy, žádné drátěnky nebyly. Druhým rokem se zatloukalo ke každé hlavě kolí, které se mořilo v modré skalici nebo se jinak impregnovalo, aby déle vydrželo. K tomu kolí se do výšky 160 cm přivazovaly vysmítané letorosty. Přivazování se dělalo režnou (žitnou) slámou, která byla ručně mláčená a vázaná do pantů. Co narostlo nad kolí, bylo vrší, a to se po svaté Anně užívalo a i s vylámanými fazochy se nosilo v plachtě na zádech kravám na krmení. Všechno zelený odpad se zkrmil. Mladá vinice se pak začala kopat na grefty, což byly úzké terásky, které zachytávaly vodu při bouřkách. Tím se zabraňovalo odplavování humusu a případným dalším škodám. Každý vinař kopal čtyřikrát ročně. První se kopala postnice s velkou motykou od Jelínka, a ta musela být hotová v půstě, než začala vinice rašit, aby se neurážela očka. Před květem se začalo ručními stříkačkami šplíchat proti peronospoře, po odkvětu podruhé a podle potřeby i třikrát až čtyřikrát. Tenkrát se stříkalo jen bordóskou jíchou, ale později byl pohodlnější postřík Kuprikolem a Sulikolem. Každý vinař měl na postříky na voze dřevěný kanon; můj byl na pět hektolitrů. Ten jsem od rána do tří hodin odpoledne patnáctilitrovou stříkačkou vyšplíchal. Manželka mně to v kýblech donášela, abych nemusel chodit pro postřík naprázdno. Vinohrady jsem měl ve třech tratích a všechny byly nahlé jak střecha. Byla to strašná dřina. V každém vinohradě byly vysázené třešně, aby se dalo za vedra na chvíli odpočinout v chládku a pojest kousek namazaného chleba.

Třešně si vinaři štěpovali na pláňky, proto se nám říkalo planičkáři. Ponejvíce se pěstovaly májovky, které zrály už v půli května a byly za ně, jak říkával můj otec, první peníze v roce. Po nich dozrávaly srdečnice, bělice, měkule a chrupky na zavařování. Když začaly třešně kvést, voněla jimi celá vesnice a všude se ozýval bzukot včel. To mě také přivedlo už od 16 let ke včelaření, mival

jsem 10 úlů. Mimo třešní tady bývalo i dost meruněk. Z němčických meruněk si řezával rouby ředitel školy ve Velkých Pavlovicích Horňanský, který pak vypěstoval Velkopavlovickou meruňku.

Tři čtvrtě rolníků hospodařilo na pozemcích do 5 hektarů. Ty obdělávali s kravkami, jen asi 15 % hospodářů mělo koně i čeledína. Zemědělské pojištění žádné nebylo, tak nebyly ani důchody, a když byla v rodině nemoc nebo nějaká smůla u dobytka, tak si lidé musili vypůjčit, aby měli na daně a základní živobytí. Často přicházel exekutor a zabavoval různé věci. Také pamatuji jednu rodinu, která měla 10 dětí a jejich matka nesla na podzim první kačenu, co vykrmila, důstojnému pánovi – farářovi, aby se za ně modlil.

Zemědělská rodina v létě pracovala 16 hodin, neexistovaly víkendy a dovolené, jen samá dřina. Vinice se hnojily chlévským hnojem, který se v našich kopcích roznášel na dřevěných nosidlech i v dřevěných putnách, a pak se zarýval za hlavičky. Umělé hnojivo se ve vinicích nepoužívalo. Situace v zemědělství se zlepšila až za války a po ní.

Pak už čas běžel vstříc novým změnám. Po Únoru 1948 začalo socialistické přesvědčování vesnice, jehož cílem bylo společné družstevní hospodaření. U nás to šlo velice pomalu. Vydrželi jsme až do let 1958 – 1960. Tehdy do Jednotných zemědělských družstev padli všichni vinaři. Každému rolníkovi nechali 50 arů jako záhumenek, včetně 10 arů vinice.

Koncem 60. let se ve vinicích začalo z hlav přecházet na rýnsko-hesenské vedení na drátěnce. Zároveň se začalo ve velkém s terasováním pro výsadbu nových vinic. Jednořádkové vedení v trati Veselý se neosvědčilo, ale víceřádkové terasy dobře rodily a dávaly dobré víno.

Pak přišla sedmdesátá léta a začalo spojování družstev ve velké celky. Naše JZD se spojilo s družstvy ve Velkých Pavlovicích a Bořeticích. Název nového družstva byl Rovnost. Postupně se začaly vysazovat vinice i meruňkové sady na nejlepších půdách, skoro na polovině katastru. Já jsem šel po skončení terasování a sadaření pracovat manuálně, protože jsem se nenechal přesvědčit ke vstupu do KSČ. S ostatními chlapy jsem vrtal ručně jamky pro sloupky do hloubky 90 cm a stavěli jsme betonové sloupky o váze 40 kg a výšce 2,40 m. Za několik let jsme postavili tisíce sloupků a natahali kilometry drátěnek.

Ještě v mém věku (při psaní bylo Miroslavu Šedovi 84 let) obdělávám s pomocí rodiny 10 arů vinice a dělám si pro sebe víno. Jednou mi pan doktor řekl, že mám tlak jako mladík. Já jsem mu na to řekl, že to není ani tak těmi prášky, co mi předepisuje, ale hlavně slunečními paprsky, které od jara do podzimu ozařují jak mě, tak moje vinné keře a dávají mně ten pravý lék a dobrou náladu.

Na závěr si přidám jednu anekdotu: Na velkých farnostech dostávali faráři přiděleného mladého kaplana na výpomoc a praxi. Pan farář dostal od někoho láhev vína, které nebylo nic moc. Pohárek nalil také kaplanovi a řekl mu, že ho vyzkouší z latiny. Ptal se ho, jak se latinsky řekne dobré víno. Správná odpověď je vinum bonum. Kaplánek poválel víno na jazyku a řekl vinus bonus. I napomenul ho pan farář, že je to špatná latina. Na což kaplánek řekl, že jaké víno, taková latina.

Ze vzpomínek Miroslava Šedy vybral Jaroslav Slezák

PO STOPÁCH PAMÁTNÍKŮ OSVOBOZENÍ BŘECLAVSKA

Dne 30. října 2015 byl v Domě školství v Břeclavi slavnostní křest knihy **Po stopách památníků osvobození Břeclavska**. Knihu vydal Klub českého

pohraničí Břeclav a Český svaz bojovníků za svobodu Břeclav na počest 70. výročí osvobození Československa Rudou armádou. Autorem publikace je Milan Svrček, rodák z Vrbice.

Tabulka: Ze všech obcí uvedme jako ukázkou následující:

Na propagaci a financování mají podíl mnohé instituce, města a obce, mezi nimi i Němčičky.

Jedná se o publikace převážně obrazovou, kde jsou fotografie jednotlivých památníků doplněny čitelnějším přepisem textu z památníků a krátkým komentářem. Ten udává především datum osvobození jednotlivých obcí a počet padlých rudoarmějců při osvobozování (viz tabulka).

U Hustopečí je krátká zmínka o hřbitově Rudé armády, na kterém je pohřbeno na 1875 vojáků Rudé armády, kteří padli při osvobozovacích bojích v celém břeclavském regionu.

Pokud jde o vysoký počet obětí v okolí obce Lanžhot, pak se uvádí, že v této lokalitě došlo k prvnímu překročení hranice se Slovenskem. Rudá armáda tu sváděla urputné boje s německými vojsky, která kladla

obec	datum osvobození	zahynulo
Boleradice	16. 4. 1945	24 rudoarmějců
Bořetice	15. 4. 1945	10
Brumovice	15. 4. 1945	28
Břeclav	17. 4. 1945	80
Diváky	18. 4. 1945	25
Hustopeče	16. 4. 1945	358
Klobouky	17. 4. 1945	117
Kobylí	14. 4. 1945	93
Lanžhot	11. 4. 1945	2000 vojáků + 2000 koní
Mikulov	22. 4. 1945	155
Němčičky	16. 4. 1945	35
Velké Pavlovice	15. 4. 1945	27
Velké Němčice	18. 4. 1945	282
Vrbice	14. 4. 1945	32

tuhý odpor. V těchto místech bylo také zničeno 15 sovětských tanků.

V samotném Lanžhotě zahynulo 26 místních občanů, 258 jich bylo zraněno. Z 924 obytných domů zůstalo nepoškozeno pouze 104 domů. Uvedených dva tisíce koní zahynulo na těžkých přístupových cestách a v chladné vodě v okolních lesích.

Vysoké číslo padlých sovětských vojáků vidíme i u obce Velké Němčice. Tam trvaly boje mezi nacistickými německými oddíly a Rudou armádou celé

tři dny. Při bojích zahynulo také 15 místních občanů, úplně bylo zničeno 180 domů a ostatní byly poškozeny.

Za pozornost stojí závěrečný citát na konci knihy, jejím autorem je slavný filosof Cicero: „Mnohem více lidí zahynulo přičiněním lidí, než jakoukoli jinou pohromou.“

Uvedená kniha je k nahlédnutí na obecním úřadě, v místní knihovně a ve zdejší škole.

Jaroslav Slezák

VÍTE, KDO SE NARODIL V DOMĚ VAŠEHO ČÍSLA POPISNÉHO?

Pan Martin Cvan vypracoval přehled osob, které se narodily v jednotlivých domovních číslech v naší obci mezi roky 1800 – 1902.

Zajímají-li vás údaje o vašem čísle popisném, pan Cvan vám rád kousek historie poodhalí.

Jako ukázkou uvádíme domovní číslo 68, které se donedávna nacházelo v místech dnešního nového dětského hřiště. Posledními obyvateli domu byli Bezouškovi. V následujícím přehledu jsou jména občanů, kteří se tam narodili v 19. století.

č. p.	příjmení	jméno	datum narození	č. p.	příjmení	jméno	datum narození
68	Buriánová	Eva	14.10.1809	68	Gregorová	Maria	28.7.1878
68	Krejčířiková	Mariana	22.8.1816	68	Hiclová	Ludmila	8.6.1881
68	Krejčířiková	Katharina	4.4.1834	68	Hicl	Jan	2.6.1882
68	Krejčířik	Josef	?	68	Hiclová	Magdalena	21.6.1883
68	Chrástková	Theresia	12.9.1838	68	Hiclová	Anděla	27.6.1885
68	Bendová	Katharina	31.3.1855	68	Hiclová	Kateřina	8.12.1886
68	Veselý	Ignatius	1.7.1856	68	Suský	Josef	11.3.1887
68	Benda	Franz	3.10.1856	68	Bendová	Kateřina	21.12.1888
68	Benda	Johann	26.8.1858	68	Benda	Josef	6.9.1891
68	Bendová	Franziska	26.9.1859	68	Bendová	Františka	14.3.1893
68	Benda	Johann	16.10.1861	68	Bendová	Maria	10.10.1894
68	Novotný	Martin	7.11.1862	68	Bezoušek	Václav	22.9.1898
68	Benda	Anton	10.1.1864	68	Bezoušková	Anna	4.7.1900
68	Benda	Thomas	17.12.1865	68	Bezoušková	Maria	8.12.1901
68	Benda	Joseph	8.5.1868				

Pokud vás bude zajímat, kde na to přišel, pak odpověď je: v matrice němčičské farnosti. Jak se dá do matrik nahlédnout, je dnes velmi jednoduché. Dříve bylo nutné zajet do Jihomoravského archivu v Brně, tam se objednat na nejbližší volnou dobu, což bylo často za velmi dlouho, pak zaplatit příslušný poplatek a zasednout do studovny, kam je požadovaná matrika přinesena. S moderní technikou je to mnohem jednodušší. Protože o různé údaje z matrik budou mít často zájem občané starší, požádejte někoho z mladších v rodině, aby na adrese actapublica.cz na internetu vyhledal potřebnou matriku a už vám v ní může listovat a vyhledávat, co vás zajímá. Jako příklad uveďme jméno Antonín Sadílek, o kterém byla zmínka v Němčičském čtení č. 3/2015 v článku o němčičských mužích v první světové válce. Pomocí internetu pak bylo možné objevit tyto údaje:

Antonín Karel Sadílek se narodil 16. 1. 1895 v Němčičkách v č. 28 (dnes Štěpánkovi, dříve Bálkovi). Porodní bába byla Eleonora Herzánová z čísla 115, křest provedl farář Matěj Hagen. Otec A. K. Sadílka byl Havel Sadílek, zahradník (tak se dříve označoval rolník) v Němčičkách, manželský syn Václava? (nečitelné) Sadílka a Františky rozené Hádlík. Matka byla Veronika, manželská dcera Martina Fialy, zahradníka v Němčičkách a Kateřiny rozené Václav Svozil. Kmotři při křtu: František Kopřiva, hostinský a Terezie Kopřivová, jeho manželka. **Ještě uveďme postup vyhledávání těchto údajů: Actapublica – Zemský archiv Brno – Vyhledávání – Němčičky (Kleinniemzchitz) – hledat.** V nabídce bude 10 matrik, v našem případě je to matrika č. 3055 a na straně 103 nacházíme jméno Antonín Sadílek

Jaroslav Slezák

Rekonstrukce slavnostního kroje a možnosti aplikace v praxi...

(Předneseno na odborném semináři 7. 11. 2013 v hustopečském muzeu)

Původní hodnota lidového kroje v kontrastu k dnešním „tradičním veselícím a pokleslým estrádám“.

Vážení a milí účastníci tohoto odborného semináře a čtenáři, rád bych Vám popsal můj dosavadní životní pohled a názor na hodnoty původního lidového kroje v kontrastu s dnešní dobou. V různých etapách mého života, bych také popsal svým osobitým způsobem, jak jsem vnímal působení původní lidové kultury v kontrastu se současným vnímáním „naturalizovaného folkloru“ na mou osobu a své okolí.

Od narození až do dnešních aktuálních 37 let jsem se tu a tam setkával se slavnostním krojem v různých podobách a také jsem se, sem a tam, do těchto krojů oblékl nebo nechal obléci, většinou se tedy jednalo o tzv. imitace nebo stylizace slavnostního i všedního kroje, o rekonstrukcích slavnostního kroje se hovořít dlouhou řádku let nedalo a ani mi v určitých etapách života vůbec nedocházelo, co to kroj vůbec je a co znamená a znamenal pro naše dávné předky, dovedl jsem si prakticky na sebe obléci „cokoliv“ a připojil se tak k většinové vlně oblékání se na konkrétní „folklorní i nejen folklorní“ akci, tak abych i v rámci skupiny stejně naladěných nadšenců „tak-nějak zapadl“ a měl oblečené vlastně to, co bylo a bohužel i dnes je obecným standardem v oblékání do slavnostního kroje na akcích typu „hody a jiné tradiční veselice, pokleslé estrády, vinařské akce, slavnosti čehokoliv, turistické a jiné společenské estrády“.

Vyrůstal jsem od malička v Němčičkách (u Břeclavi), moje babička Marie Stávková byla zručná vyšivačka a švadlena, moc ráda šila kroje jak dětem, mládeži, tak i pro dospělé. Spíše kroje pro muže šije i moje máma Božena Stávková, která je vyučena švadlenou, (jedná se ale spíše o selskou konfekci nebo její nápodobu z počátku minulého století). U obou švadlen v mé rodině se ale nedá říct, že by měly hlubší podvědomí o typech krojů a vyšivacích technikách, bohužel nebyl ani jejich osobní zájem na tomto důležitém se zdokonalování radit s odborníky v hledání regionální čistoty a původního vzhledu kroje, ztotožnili se se současným naturalizovaným stylem a slepým vývojem kroje, který byl v druhé polovině dvacátého století a je doposud i v současnosti většinovou veřejností brán jako samozřejmost. Z tohoto rodinného pohledu už lze logicky vytušit, že jsem si jako dítě nechal oblékat „kroj“ na jakoukoliv slavnostní příležitost a v duchu socialismu i na z dnešního pohledu vtípné až recesistní akce s důrazem na slavnostní reprezentaci socialistické obce v období před rokem 1989 (hody, dožínky, vinobraní, dětská vystoupení ve zpěvu i tanci při různých estrádách typu – schůze TJ Sokol a jiných spolků, vystoupení při setkání s důchodci a také při akci dodělaná v JZD, školní vystoupení pro rodiče, vítání občánků a další estrády běžné na socialistické vesnici).

Po roce 1989 jsem si „současný naturalizovaný slavnostní kroj“ oblékal už jako velice mladý junior určitě dobrovolně od 14 let na hody a krojové plesy a vinařské akce. Tak jako všichni místní i přespolní kolem jsem se nechával bez zábran stáhnout do tohoto zážitkového kolotoče plného sladkých imitací čehokoliv přepřelácaného „pseudofolklorního“, kde skutečný důraz na čistotu lidového kroje a sounáležitost s původní lidovou kulturou vůbec nešlo. V těchto letech juniorských člověk nachází spoustu nového, co život nabízí a možná i nemá čas a nechce řešit otázku důrazu na čistotu původního lidového kroje, který si na tyto různorodé akce obléká. Věřím, že tento pohled má většina mládeže i v dnešní době.

A jak šel čas, tak při pravidelné účasti na „různých folklorních akcích“ kde k zábavě vyhrávala dechová hudba, se tu a tam objevila i muzika dřevěná – cimbálová. Byl jsem osloven takhle jednou na „nějaké zábavě“ členy folklorního souboru Dolina z Velkých Pavlovic, jestli bych nechtěl tančit a zpívat v jejich folklorním souboru, že dělají nábor nových členů, zjišťovali a zkoumali většinou na hodovních akcích, kdo zvládá hezky zatančit polku a valčík event. slušně zazpívat, což tradičně nejednomu šohajovi nebo děvčici z Němčiček problém nedělalo. Tato nabídka mě oslovila a spolu i s dalšími oslovenými z Němčiček, Velkých Pavlovic, Velkých Bílovic a Vrbice jsem od roku 1992 jako člen aktivně působil ve folklorním souboru Dolina z Velkých Pavlovic. Postupně jsem se nořil do krásných tónů dřevěné muziky a písniček, a také návštěvy různých akcí byly velmi příjemné při setkáních u cimbálu se stejně naladěnými lidmi, návštěvy na různých folklorních festivalech, z nichž byly vždy každoroční stálice (Krumvíř, Tvrdonice, Strážnice, Velká nad Veličkou, Myjava). Našel jsem postupně těmito doteky a otevřením očí k původní lidové kultuře spojené s dřevěnou muzikou jiný pohled na folklor a folklorismus s citem pro lidovou kulturu s odkazem našich dávných předků. O to více jsem se zajímal a zajímám doposud o komplexní pohled na prezentaci původní lidové kultury, její přirozené krásy a hodnoty. Od roku 1992 s drobnými přestávkami až do roku 2005 jsem byl aktivním členem folklorních souborů v následující posloupnosti – startovní a velmi amatérské působení ve FS Dolina Velké Pavlovice, kvalitní zkušenost ve FS Břeclavan z Břeclavi, krátké zastavení v hezky svérázném FS Lipovjan z Lipova a nejdlejší působení ve skvělém kolektivu FS Zavádka z Čejkovic s důrazem na podporu svého rodného národopisného regionu. V období aktivní činnosti ve folklorních souborech jsem se spíše zajímal o pěvecké a choreologické vnímání, co se týče kroje, tak jako

takový měl vždy již soubor připravený pro jevištní prezentaci na konkrétní pásma nebo se nechal narychlo ušít nějaký stylizovaný kroj nebo imitace k rychle připravovanému pásmu, v tomto období jsem ještě dostatečně asi nedokázal spojit i tuto složku (kroj a jeho čistotu a původnost) spojit v celkovou harmonii pro prezentaci konkrétního folklorního pásma.

S první více či méně povedenou rekonstrukcí slavnostního kroje a také etnochoreologicky upraveného tance jsem se setkal koncem devadesátých let minulého století ve FS Břeclavan ve folklorních pásmech nazvaných jako Staropodluží (historická choreografická rekonstrukce tance vrtěná) a Husáří (historická choreografická rekonstrukce tance slovácký verbuňk). Dá se říct, že jsem si v průběhu působení ve folklorních souborech prošlápnul hezkou procházku téměř skrze celé Slovácko, vydal jsem se z Němčiček směrem na Podluží i Hornácko a pak zpět na rodné hanácké Slovácko do Čejkovic do folklorního souboru Zavádka, více a více mi nebyla lhostejná podpora a udržování lidové kultury přímo v rodném národopisném regionu na hanáckém Slovácku a tak i spolu s dalšími nadšenci jsme od roku 1999 zakotvili v Čejkovicích a aktivní účastí se tak snažili prezentovat náš národopisný region a jeho tradice. Krojová výbava souboru se však po dobu mého aktivního členství soustředila spíše jen na stylizace a různorodé imitace... což bylo hodně podceněné a mnohdy i bohužel splácené, možná se dá i říct, že nebyl větší zájem hlouběji pronikat do krojové čistoty a celkové harmonie v prezentaci jednotlivých pásem, také finančních prostředků po více nebylo na pořízení event. rekonstrukce, činnost a funkčnost folklorního souboru se spíše soustředila na písňovou a taneční složku, následná vystoupení a celkovou organizaci. V roce 2005 jsem bohužel musel z pracovních, rodinných i částečně zdravotních důvodů (tzv. únava materiálu stárnutím a opotřebením tanečnicka) ukončit aktivní působení ve folklorním souboru. Dále už jen jako výpomoc drobně a externě.

Před několika málo lety mě velice oslovila myšlenka rekonstrukce slavnostního kroje z první poloviny devatenáctého století na hanáckém Slovácku kolektivem pracovníků městského muzea v Hustopečích. Tento počín mě otevřel ještě více oči jako nadšenému zájemci o původní lidovou kulturu ve zkoumání a vnímání celkové časové harmonie v prezentaci a interpretaci (zpěvu-hudby-tance-lidového kroje). Následně už jako externí člen FS Zavádka jsem se velmi ochotně a rád zasadil spolu s ostatními nadšenci o pořízení rekonstrukce slavnostního kroje ve svobodné variantě pro tento soubor. FS Zavádka z Čejkovic vytvořil i regionální pásmo s touto rekonstrukcí, kde tento kroj dominoval a vkusně prezentoval svoji krásu časů dávných, pásmo bylo choreograficky vytvořeno s citem a pokorou vůči původní tradiční lidové kultuře našeho regionu a nastavením zrcadla současnosti. Jsem velice rád, že se toto podařilo folklornímu souboru z Čejkovic jako

prvnímu v regionu, beru to za první vlašťovku, která vyletěla střemhlav současným projevům, příkladně následovali i další nadšenci z řad folklorních souborů a to FS Salajka z Dambořic a členové z řad FS Ždánice ze Ždánic. Velmi důležitý byl i zájem nadšenců z řad nesouborové folklorní veřejnosti, kteří postupně vnímali tento rekonstruovaný kroj jako skutečné a pravdivé poohlédnutí do období, kdy lidový kroj ve svém vzhledu a funkčnosti měl své logické opodstatnění a vyjadřoval osobitost nositele, jeho projev a také sounáležitost ke svému okolí. Sám jsem si v roce 2011 nechal pořídit rekonstruovaný kroj z vlastních finančních prostředků s důkladným a detailním dohledem při výrobě s kolektivem muzea v Hustopečích

Vystoupení FS Zavádka z Čejkovic v Hustopečích. Foto: Lukáš Stávek

Svoji rekonstrukci kroje rozhodně nenechávám viset na věšáku a velice rád si jej oblékám na nejrůznější slavnostní akce (hody, vinařské akce s důstojným historickým poohlédnutím např. při zarážení hory, prezentace na tematických výstavách, folklorních festivalech,...), kde kladu důraz na osobní opravdový srdečný vztah k původní lidové kultuře, národopisné citění a určitě i touto mojí prezentací vyjadřuji poukázání se zdviženým ukazováčkem nad neblahým už dlouholetým vývojem slavnostního kroje do dnešní podoby a také mnohdy i ruku v ruce s „mršením“ písni a tanců. Rozhodně ale naopak nevnucuji můj pohled na folklorní citění k původní lidové kultuře a rozhodně se nesnažím násilně prosazovat tuto prezentaci. Spíše doufám, že se najdou další nadšenci, kteří najdou cestu ze slepé konzumně přepřácané „ala turisticky-folklorní“ uličky zpět a možná i po malých krůčcích na cestu ke skutečným hodnotám původní lidové kultury a stanou se jejími nositeli nebo podporovateli. Tímto bych chtěl

kupříkladu zmínit i jeden z mála prvních počínů, kdy si několik nesoubořových nadšenců poprvé obléklo rekonstruované kroje na hody roku 2011 v Němčičkách. Reakce byly různorodé, našlo se několik záporných, několik neutrálních i několik kladných ohlasů, což jsme očekávali. Záporné ohlasy se objevovali spíše u neinformované nefolklorní veřejnosti a také u tzv. současných hodařů, kteří si výsostně zakládají na „krásě a tradici“ slavnostního kroje v současné době nošeného jako jakousi všeobecně standardní normou jak v obci, tak i v sousedních obcích široko-daleko. Neutrálně, spíše informativně se zájmem o vysvětlení této prezentace a seznámení se s rekonstrukcí kroje ozvala spousta lidí z řad veřejnosti „folklorní i nefolklorní“, což považují za milé překvapení. Mezi kladné ohlasy můžu zmínit určitě i hlasy z části současné mladé chasy a také velice pozitivní a hluboce vnímavé reakce kulturně a historicky naladěných nadšenců. Za velice vnímavé němčičské osobnosti bych rád zmínil kronikáře obce Němčičky pana Jaroslava Slezáka a také lidového nadšence pro historii obce pana Boleslava Kopřivu, oba velice kladně kvitují tento počín. Také bych rád ocenil zájem obecního zastupitelstva a starosty Němčiček při prezentaci obce na různorodých slavnostních akcích v těchto rekonstruovaných krojích. Původní hodnotu lidových tradic s úspěchem prezentují i v rámci své živnosti – zážitkové vinařské turistiky svým návštěvníkům vinného sklepa.

Při prezentaci celkové harmonie lidové kultury bych rád sám jako nositel dbal a také i pokud by se objevil zájem, tak bych doporučoval i jiným nositelům lid. tradic z řad jednotlivců nebo i folklorních souborů řídit se logicky časově liniovou harmonií. Lidový kroj a jejich rekonstrukce jak slavnostního kroje, tak i všední variantu kroje užívaného zpětně v určitém historickém období, musí souviset v rámci své prezentace bezpochyby ruku v ruce v časové linii s prezentací hudební, písňovou i taneční. Tato celková harmonie, mám pocit, je další a velice aktuální úkol pro udržení původní lidové kultury v prezentacích současnosti.

Rád bych zmínil mohutnou diskusi, která v tomto duchu „harmonie v časové linii“ probíhala v době současné v roce 2013 mezi členy Sboru lektorů a znalců slováckého verbuňku při NULK ve Strážnici, jejíž jsem členem, dále odbornou komisí sboru a etnology muzeí a odborné i laické veřejnosti. Každoročně již po několik let probíhá ve Strážnici při MFF obnovená Soutěž o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku, jedná se o jeden z nejnavštěvovanějších programů na tomto mezinárodním festivalu. V tomto tanci, jakožto osobitým mužským tanečním projevem došlo za posledních desítek let i současně k určitému tzv. vývoji, který je ovlivněn různorodými vlivy. Uchopitelné zmínky o tanečním popisu a vzhledu tance tzv. slováckého verbuňku jsou známé z počátku dvacátého století, na jejichž základech začátkem druhé poloviny dvacátého století určitě velice příkladně stavěli tehdejší interpreti a nositelé tohoto tance při prvních ročnících Soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku při

MFF ve Strážnici, následně po několika ročnících soutěž zanikla a byla obnovena až koncem osmdesátých let dvacátého století. V průběhu druhé poloviny dvacátého století prošel slovácký verbuňk svým osobitým vývojem daným různými vlivy a také vývojově vygeneroval samostatné regionální styly, jednotlivými vlivy na vývoj tohoto tance byla určitě činnost různých folklorních souborů, individuální prezentace tohoto tance na např. na obecních hodech (ve většinové části Slovácka v doprovodu dechové hudby), různorodých zábavách, besedách u cimbálů a folklorních festivalech, největší vliv na interpretační vývoj tohoto tance, kompozice jednotlivých cifer a technik mají však jednotliví nositelé tohoto tance tzv. verbíři-tanečníci, kde velkou roli hrála osobní fyzická obratnost a také svůj osobitý projev a částečný opis svého konkrétního tanečního vzoru ve svém regionu. Někteří „nositelé“ tohoto tance se postupně nechali a nechávají stáhnout až k atleticky-turisticky-divadelním výkonům. Myslím, že i v tomto tanci by bylo dobré a moudré oprášit historické dokumenty a jiné záznamy, tak aby se divoký pes neutrhl z už natrženého řetězu. Nicméně v rámci MFF Strážnice se jedná z určitého historického hlediska o novodobou soutěž v tomto tanci, která má svá pravidla při hodnocení tanečního projevu, k němuž je důležité z pohledu poroty mít stejná kritéria pro všechny soutěžící tanečníky, a to v časové linii současné podoby interpretace jak tance a jejich regionálních stylů, písňové, hudební a oděvní podoby současného tzv. slavnostního kroje v jednotlivých regionech, který je běžně většinově používán v současnosti na Slovácku. Souhlasím s touto časovou linií udanou v podmínkách soutěže, určitou jasnou logiku toto v důsledku má a určitě nechci hodnotit, jestli vývoj tohoto tance je směřován správně nebo špatně. Obecně si myslím a souhlasím s tím, že tato soutěž jako taková určitě u spousty laické veřejnosti oslovila a otevřela brány k lidové kultuře, což je milé a velice přínosné pro udržení lidových tradic i její prezentaci. Dále je pak na každém osloveném jedinci jestli se ponoří individuálně do hlubin historie lidové kultury a vyhledá si to pěkné přirozené a hezké co jej osloví. V devadesátých letech i později jsem se jako tanečník verbuňku několikrát účastnil na regionálních nominačních předkolech soutěže, na celoslováckém předkole ve Strážnici a také i přímo několikrát ve finále této soutěže, vždy jsem prezentoval svoji účast jako podporu svého regionu hanáckého Slovácka a vřelý vztah obecně k lidové kultuře, vzpomínám na velice krásné chvíle při soutěži i mimo ni v činnosti ve folklorních souborech; člověk při těchto prezentacích získává nové a nové společné přátele a kamarády, kteří tento svůj životní „koníček“ sdílejí společně s velice podobným nadšením. Nositelům rekonstrukce krojů z devatenáctého století bych spíše po hlubokém zamyšlení doporučil, a to i sám sobě, setrvat v prezentaci časové linie, věnovat se badáním se zaměřením na etnochoreologii s odborným dohledem etnologů v rámci časového liniového sladění

kroje-hudby-písňe-tance a její následné prezentaci individuální - nesoutěžní nebo v rámci vystoupení a prezentací v dětských a dospěláckých folklorních souborech jako nastavení zrcadla současnosti kam až došel „jakýsi vývoj“. Účast na jakýchkoliv soutěžích, zmíněna např. současná podoba soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku, by byla z mého pohledu nedůstojná při prezentaci současného vývojového stupně tohoto tance v kombinaci konkrétní rekonstrukce slavnostního kroje z první poloviny devatenáctého století a samozřejmě snížení kvality celkového projevu z důvodu dokonce jakési bodové srážky za nedodržení-nesoulad časové linie prezentace, což je z hlediska pravidel této zmiňované soutěže správně. Tuto kombinaci časově disharmonické prezentace považuji za chůzi špatným směrem. Pohled na velice zdařilé rekonstrukce krojů v kombinaci se současným vývojovým provedením tance v disharmonii časové linie v očích veřejnosti laické i odborné by pak mohl mít za následek maření tohoto velice ušlechtilého snažení muzejníků a nositelů původní lidové kultury v jejich nedůstojné prezentaci.

Nositelům lidové kultury všeobecně bych rád popřál vše dobré při ukázkách prezentací odkazu způsobu života našich předků ve dnech všedních i svátečních s přihlédnutím na veliký důraz při dodržení časové linie – vše souvisí se vším, a tak v neposlední řadě je potřebné a nutné předávat toto snažení a krásu našim dětem a probouzet v nich cit k historii s pokorou, úctou a sounáležitostí k našim předkům.

S úctou k původním lidovým tradicím
Lukáš Stávek

**Hledám
ke koupi
rodinný dům
v Němčičkách,
se zahradou.**

**Prosím nabídněte.
Tel. 603 993 768.**

U SÚSEDŮ NA HODÁCH aneb VELKÉ BOŘETICKÉ KOTRBKY

Bořetickým se říkává, že jsou kotrbáci, což značí, že mají velké hlavy. Oni sami se tím chlubí, protože do velké hlavy se toho víc vejde. Na jejich plakátě jsou mezi kotrbáky uváděny tak známé a významné osobnosti jako například Jan Werich, Jan Neruda, A. Dvořák, L. Janáček, J. Jágr, K. H. Borovský, Jiří z Poděbrad a další.

Se sousedními Bořeticemi mají Němčičtí mnoho společného, a to už od dávných dob. Jedním ze společných znaků je folklor, tedy kroj, písničky a rovněž nářečí, což je nářečí dolské. Jako obec jsou Bořetice proti Němčičkám poněkud větší, ale to asi bude těmi velkými kotrbami.

Proti nám jsou Bořetičtí poněkud zvýhodněni, a to železnými kolejami, které k nim přivádějí měšťáky do Kravích hor. Tento sklepní areál od nepaměti utváří zvláštní národu Bořečáků. Němčičák, který dostane chuť na pár hltů vína, udělá něco kroků na dvoře a je ve svém sklepě. Bořečák se k tomu obřadu musí ustrojít, vzít do ruky sotúrek a vydat se do sklepa pod Kraví horu. Možná z těchto důvodů některého i chuť přejde. Jiný raději vezme k naplnění raději demižón, aby do Kravích hor nemusel tak často vážit cestu. Ještě horší to měli jejich dávní předci. V místech dnešní Trkmanky

Letošní pozvánka na bořecké hody.

Foto: František Oslzlý

(Svodnice) bylo velké jezero, takže do sklepa se muselo jet na lodičce. Aby Bořetičtí svoji druhou vlast víc proslavili, založili recesistickou Svobodnou spolkovou republiku Kraví hora. Tam vybudovali několik penzionů, letiště, benzinovou pumpu aj.

Za výsledky, které se dostavily za pracovitostí občanů Bořetic (úprava obce, kultura, péče o krajinu aj.) jim byl v roce 2005 udělen titul Vesnice roku.

Vztahy Bořečáků a Němčičáků bývaly v dřívějších dobách napjaté, tak, jak to

bývá u sousedů s podobnou nátúrou. K tomu patřilo také pokřikování. Na nás volali planičkáři nebo šípkaři, my na ně kotrbáli. Mezi vzájemné schválnosti patří i mnohé dosti drsné hodové (zlo)zvyky. Jedni druhým se snaží těsně před hody podříznout máju, k čemuž se kdysi použil i autogen, a pak následovalo policejní šetření.

V současné době se různé vzájemné naschválky vytrácejí. Přispívá k tomu i vytvoření svazku Modré hory, do kterého mimo Bořetice a Němčičky patří i Velké Pavlovice, Kobylí a Vrbice. Dochází ke stále častější spolupráci mezi obcemi. Pěkným příkladem bylo předhodové zpívání, při kterém prvního srpna v Bořeticích vystoupila cimbálová muzika z Velkých

Pavlovic, mužácký sbor Svodničan z Bořetic a Mužáci z Němčiček. Po oficiální části přešli účinkující mezi diváky a všichni společně zpívali kolem máje. Bylo hodně veselo.

K přiblížení atmosféry bořetických hodů přikládáme několik veršů z jejich zavádky, text mužáckého zpívání a kousek hymny Burčákové unie z Hustopečí.

1. Bořetice sú v pěkněj dolině,
ale stráně tam voní po víně -
v dvanáctém století už je o ní zmínka -
to je ale krásná připomínka.

7. Orala, orala sivýma volama.
Hajs, hajs, hajs, moje sivé voli,
hajs, hajs, hajs, moje sivé voli do dvora.

14. Jana je naše stárečka třetí,
kluci od Pálavy na ňu letí,
a moc pěkně zpívá, jak slavíček v háju,
na sóle se už točí před májů.

17. Třetí stárek jmenuje se Tomáš,
řekl si, to ešče dneskaj zdoláš,
vysokěj jak stožár, hasičem je srdcem
ze sóla dom uhání úprkem.

19. Po čem se poznává, který je ženatý,
gatě roztrhaný, boty vyšmajdaný, celý ulojdaný.

Ještě přidejme text písně Zpívali mužáci, kterou zpívali mužáci pod májů:

Zpívali mužáci pod kaštanem u máje,
nesla se písnička pod večerem, pěkná je.
/:Spomínali koně vrané

aj frajárky starodávné, aj frajárky starodávné:/

Svítila hvězdička ve skleničce, ve víně,
kam ste sa poděli koně v naší dědině?
/:A kde že sú zahrádečky,
a kde spíte, frajárčky, a kde spíte, frajáračky:/

Kam se nám šecko to pominulo, hvězdičko?
Daj že nám na smutek zapomenút, skleničko!
/:Frajáračky nezavedem,
na koníčkách nepojedem, na koníčkách nepojedem:/

Ta naša písnička také jednu ztratí hlas,
tenkrát, až nebude pod kaštanem žádný z nás!
/:Kdo že potom vínko pítat bude za nás,
a kdo zpívat bude za nás, a kdo zpívat bude?:/

Pro veselou mysl přidejme ještě kousek hymny Burčákové unie z největší vinařské slavnosti v Hustopečích:

Co to zní, co to hřmí, co to krajem burácí,
to burčák dozrává, v sudech se již obrací.
Bublá to, šumí to, je to právě hotovo,
neváhej, přístup blíž, pustíme se do toho!
To je čas burčáku, čas nad všechny ostatní,
je to čas, o kterém již od zimy vinař sní.
Neváhej, přístup blíž, ať si svou krev vyměníš,
propláchněš, zprůtočníš, svoje zdraví posílíš!
Teprve s burčákem vidíš správně každou věc,
moře je po kotník, Everest je krtinec.
S burčákem rozlouskneš netušené záhady,
s burčákem překonáš všechny blbé nálady.

Trochu hodové a burčákové nálady z Bořetic
a z Hustopečí přinesl

František Oslzlý z Němčiček

Pozemkové úpravy

Vážení občané, měníme spolu krajinu a přístup k půdě, vodě a ovzduší. Jsem rád, že jsme měli možnost vyvolat, zrealizovat a taky dokončit komplexní pozemkové úpravy v naší obci. Po menších nedorozuměních a možná i rozdílných představách jednotlivých majitelů na konkrétní návrhy řešení se podařila najít všeobecná shoda, což umožnilo dokončit komplexní pozemkové úpravy a zahájit fyzické předávání pozemků. Vážení vlastníci, v tomto procesu se zároveň podařilo uskutečnit spoustu velkých i drobných pozitivních změn, ze kterých budeme čerpat v současnosti i budoucnosti. Některé z nich se pokusím okomentovat.

Začnu obecním majetkem, majetkem nás všech a také společnou zodpovědností za další rozvoj naší obce. Součástí každé obce je infrastruktura, a to nejen v přímo v intravilánu obce, jako jsou chodníky, obslužné místní komunikace, kanalizace, vodovodní řada, ale také všechny cesty a protipovodňové opatření v celém katastru Němčiček. Podařilo se nám výkupem pozemků nashromáždit dostatečnou výměru, kterou jsme uplatnili v procesu pozemkových úprav. Dosáhli jsme toho, že veškeré cesty v katastru jsou obecní a též pozemky, na nichž budou budována protipovodňová opatření a další rozvoj infrastruktury. Tento fakt umožňuje obci tyto cesty postupně zpevňovat a také udržovat. Výsledek našeho snažení většina z vás pocítila na svých vozidlech a traktorech. Obrovský význam tohoto kroku ocení až další generace, které budou spravovat a rozvíjet naši obec dle finančních možností.

Druhým velkým efektem komplexních pozemkových úprav je narovnání majetkoprávních vztahů. Zvýšení ceny pozemku, jak jejich scelením, rozhýbáním trhu s pozemky, který byl do té doby zakonzervován nevýhodnými nájmy, rozdrobenou držbou a náhradní užíváním. Spoustu vlastníku si v rámci pozemkových úprav uvědomilo, že vlastní určitý majetek, se kterým může po dlouhých letech opět svobodně nakládat. Může na nich hospodařit a nebo je může výhodněji pronajímat, či prodávat. Každopádně fyzické vydávání pozemku umožnilo svobodné rozhodování

jednotlivých majitelů, jak s pozemky naloží. Jako soukromého zemědělce a vinaře mě osobně těší, že i po tak velké generační pauze se do soukromého hospodaření pouští další lidé v naší obci.

Tímto navazuji na další pozitivum pozemkových úprav. Hospodařením na půdě, podnikáním v zemědělství vznikají malé farmy, vysazují se nové vinice, zakládají další sady a tím postupně měníme krajinu. Už to nebudou velké lány, monokultury, přestárlé vinice a sady. Již dnes postupně vidíme v přímém přenosu, jak se katastr různě dělí a mění. Za pět, deset let, už nepoznáme přejezd hranic s Rakouskem. Naše krajina a náš katastr je předurčen převážně k pěstování trvalých kultur. Severní svahy pokrývají lesy a ztraktivňují naši krajinu. Vytvářejí jedinečné mikroklima pro pěstování hroznů, meruněk, švestek a dalšího ovoce, o které začíná být opět zájem. Ostatní půdu využívají menší i střední farmy. Zvyšujeme retenční schopnosti krajiny, nejen rozdělením velkých celků, ale i vybudováním rybníků a různých remízků. Pokud toto všechno propojíme s agroturistikou a vinařskou turistikou, tak o rozvoj naší obce a celého katastru nemusíme mít obavy. Záleží samozřejmě na každém z nás, jak rychle a kultivovaně se budeme rozvíjet, ale směr je správný.

Děkuji všem vlastníkům za vstřícný postup při projednávání komplexních pozemkových úprav.

Za MS ODS Němčičky předseda Pavel Stávek

Rozvoj obce a možnosti podnikání a zaměstnání

Milí spoluobčané, začátky jsou vždy těžké a složité, ale pokud se je podaří překonat a je nějaká vize a cíl, tak se výsledky dostaví. Rozvoj obce a možnost podnikání jde ruku v ruce se sociálními systémy, udržitelností a vzájemným soužitím. Příznivé podmínky pro podnikání vytváří možnosti pracovních příležitostí a také zdroje pro sociální systémy v obci. Vytváří vhodné prostředí k udržování tradic, rozvíjí další potřeby občanů v kulturních či sportovních činnostech, které se vzájemně doplňují a dokreslují charakter lidí žijících v obci. Vše začalo budováním Modrých hor, cyklostezek a pořádáním vinařských a společenských akcí, přispívajících ke zviditelnění obce. Každá nová věc, aktivita či vztah vyžaduje velkou toleranci všech aktérů a hledání spojnic, kterých se dá využívat, ale ne zneužívat. Opět si cením místních lidí a spolků, kteří byli na počátku těchto myšlenek a dokázali je zrealizovat a podílí se na jejich udržování dodnes. V počátcích nám všem připadalo, že kromě práce a času, který jsme do toho investovali, musíme vše dotovat a ještě se potýkáme někdy s oprávněnými, někdy také neoprávněnými výtkami občanů, které to až tak nezajímalo, anebo do jisté míry obtěžovalo. Jako pravdivě smýšlející člověk vím, že závidět úspěch, není to, co něco pozitivního přináší, ale poučení se a využití zkušeností druhých vede k úspěchu vlastnímu. Je to správná cesta, která vede k rozvoji celé komunity v obci. Přidám pár příkladů:

- 1. Podnikání v zemědělství, zvláště ve vinařství a sadařství nebylo 10 až 15 let po revoluci žádný med. Pro vinohradníky a sadaře téměř likvidační. Ceny hroznů a ovoce narážely na své dno (5 - 8,- Kč za 1 kg), nepokrývaly ani náklady. Propagací našeho regionu, pořádáním vinařských akcí, se lidem poskytují informace a praktické ochutnávky produktů, které se vypěstují a vyrobí přímo na půdě katastru Němčiček. Tímto návštěvníci získávají vztah k jižní Moravě a naší obci. Spousta lidí miluje Moravu pro její bezprostřednost, tradice, hrdost, pracovitost a taky kultivovanou krajinu a možnosti sportovního vyžití. Dnešní ceny hroznů se pohybují od 15 do 25,- Kč podle odrůd a dosažené kvality hroznů. Meruňky za 25,- Kč. Padané meruňky a švestky za 12,- Kč. Roste poptávka po kvalitním moravském víně a dalších produktech. Všechny tyto příznivé posuny mají přímou souvislost s rozvojem turistiky a poznáváním jižní Moravy, kdy je naše obec nezanedbatelnou součástí této mozaiky. Pozitivní vývoj cen i poptávky vyvolává další aktivitu majitelů půdy k zakládání nových vinic a sadů. Na tento trend navazuje další nedílná součást podnikání a pracovních příležitostí.
- 2. Služby a ubytování jsou nedílnou součástí dalších aktivit v nabízení našich produktů. Velice mě těší, že na tuto víceletou poptávku začínají reagovat kromě podnikatelů spojených přímo s ochutnávkami ve sklepech i další rodiny v obci. Smyslem projektu poznávání Moravy je i poznávání místních lidí a běžných pracovních i kulturních návyků. Samozřejmě je potřeba vždy zásadově trvat na slušnosti a ohleduplnosti návštěvníků, a tím je taky dál kultivovat. Není naší ostudou upozornit návštěvníky, že když jsou našimi hosty, že jim to tu nepatří a musí dodržovat pravidla slušného chování. Víam, že o problematické návštěvníky tady nikdo nestojí a mám zkušenost, že celé skupiny se za jednotlivce stydí a na další výlety je neberou. Prostě na Moravu začínají mít přístup lidé kultivovanější a také lidé s respektem ke zdejšímu lidem. Dnes už víme, že poptávka po dobrém jídle, víně, ubytování i ostatních službách bude pokračovat a stoupat, tak je jen na vás, jak aktivně se k tomu postavíte. U nás v obci, tak jako v okolí, se stavěly vícegenerační domy, ale dnešní trend je ovšem jiný. Každá samostatná rodina touží po svém vlastním domově a starší domy zůstávaly z části nevyužité. Postupné přebudování těchto domů na malé ubytovací kapacity zhodnocuje nemovitosti a přináší vylepšení rodinných rozpočtů. Tyto služby jdou zvládat i při zaměstnání a uklidit, převléct pár postelí, popřípadě udělat snídani, zvládnou i senioři.
- 3. Slabinou naší obce je, že se nám zatím nepodařilo za ta léta získat nějakého většího investora pro nějakou přidruženou výrobu. Areál Lůčky jako průmyslová zóna se zatím nenaplnuje a podnikatelé své záměry zatím odkládají. Další vhodný prostor pro takové podnikání je zatím zablokovaný v areálu zemědělského družstva. Byl bych rád, kdyby v této věci nastal posun a všichni aktéři i občané by z tohoto kroku mohli profitovat. Pokusím se do této věci vložit

osobně, tak jako do jiných témat, a věřím, že dojde k nějaké rozumné dohodě. Dohoda totiž stojí nejmíň a vydělává všem.

- 4. Udržitelnost služeb obce vůči občanům souvisí z přístupem každého z nás. Naše obec je v porovnání z okolními obcemi vždy průkopníkem a nositelem nových trendů. Nechci tady řešit některé jednotlivosti, ale spíše se věnovat věcem, které můžeme ovlivnit. Máme zpracovaný strategický plán rozvoje obce na 25 let, některé obce jej teprve pořizují. Máme zpracované projekty od rekonstrukce koupaliště, přes kanalizační a chodníkovou síť, až po hřiště na Chříbě. Před konečným schválením je územní plán, který by měl umožnit přirozené rozšíření obce v trati Pod Bočky a řeší další rozvoj obce. Připravujeme se na realizaci cesty k rodinným domům v Nové hoře a rekonstrukci cesty na Haltýři. Obec vlastní a pronajímá v současnosti 19 bytů. Disponujeme sociálními byty, dotovanými obecními byty a také tržními byty nad školou. Díky provozu Domovinky zajišťujeme sociální služby a díky panu doktorovi Kosovi máme zajištěnou zdravotní péči pro občany. Kromě investičních projektů rozšíření domovinky se snažíme řešit běžný provoz obce, sběrného dvora, čistírny odpadních vod, provádíme údržbu komunikací a chodníků. Podáváme projekty a žádosti podle jednotlivých výzev a jejich realizace bude záležet na dosažení na dotace. Každý projekt posuzujeme v poměru dotace a dofinancování.

- 5. Odpadové hospodářství: snažíme se najít rovnováhu mezi náklady a poplatky. Není naším cílem na poplatcích občanů vydělávat, ale není možné ani tyto služby dotovat. Svozy odpadů jsou zajištěny, přibily popelnice na bioodpad. Všem poplatníkům je k dispozici sběrný dvůr a daří se nám každý rok třídit více odpadů, čímž šetříme přírodu a držíme tím poplatky na přijatelné výši. Každý, kdo se trošku na tomto tématu zamyslí a rozpočítá poplatky na den a osobu, tak musí uznat, že poměr ceny a služeb je odpovídající a hlavně pro občany dlouhodobě udržitelný. Zřídili jsme též fondy oprav, jak na všechny byty, tak i na čistírnu odpadních vod i sběrný dvůr. Vše má svou životnost a není důvod zatěžovat rozpočet dalším zastupitelům v budoucnu. Vše co si za běžnou spotřebu zaplatíme a zůstane v rozpočtu, tak investujeme do rozvoje obce, na dofinancování projektů, které kolem sebe vidíte realizovat a které ještě budou následovat.

Přejeme vám pohodové předvánoční dny a příjemné prožití Vánoc s rodinou a přáteli. Pevné zdraví a svěží mysl do nového roku 2016.

Za MS ODS Němčičky předseda Pavel Stávek

Modré Hory pomáhají Sabince

Swazek obcí Modré hory sdružuje pět vinařských lokalit – Velké Pavlovice, Bořetice, Vrbici, Kobylí a Němčičky. A právě v Němčičkách v srdci Modrých Hor bydlí Martin a Petra Grófovi s desetiletou Viktorkou a šestiletou Sabinkou. Starostové se seznámili s jejím příběhem a rozhodli se iniciovat akci „Modré Hory pomáhají Sabince“.

Sabinka se narodila 24. 12. 2009 jako nejkrásnější dárek pod stromeček. Zhruba po půl roce si maminka u Sabinky začala všimnout zvláštního koulení očí a tak se rozjela série vyšetření. Poté byla Sabince diagnostikována dětská mozková obrna, porucha psychomotorického vývoje, epilepsie a hypotonie.

V současné době je Sabince skoro šest let. Její vývoj ale pokračuje jen velmi pomalu. Opoždění je o více než polovinu věku. Sama se nenají, neobleče, nerozvíjí se u ní řeč. Sama nechodí – přemísťuje se po čtyřech, v chodítku nebo s oporou za obě ruce. Maminka Petra je se Sabinkou doma, do zaměstnání chodí pouze táta Martin.

Sabinka Grófová.

Foto: archiv rodiny Grófovi

A úžasná starší sestra Viktorka pomáhá, co může.

Pro zlepšení Sabinčina zdravotního stavu je nutná péče neurologická, logopedická a zejména rehabilitace. Petra rehabilituje se Sabčou dvakrát denně doma, jednou za rok jezdí do léčebny pohybových poruch v Boskovicích. Pobyt v soukromém sanatoriu s intenzivní péčí a novým způsobem rehabilitace (v opěrném skafandru) by pomohl rozvinout funkčnost pohybového systému, povede k stabilizaci fyzické kondice, posílí psychický stav a opožděný vývoj. Dále pomocí intenzivní logopedické péče bude rozvíjena řeč. Současná finanční situace nedovoluje částku cca 80 tisíc na pobyt v sanatoriu v Klímkovicích zaplatit a pojišťovna na tyto účinné pobyty ani nepřispívá.

Starostové všech pěti obcí tímto vyzývají podnikatele i soukromé osoby v modrohorských obcích, aby se i oni do projektu zapojili ať již přímou finanční podporou nebo třeba nákupem vína Sabinka pro své partnery a pracovníky.

Sám svazek obcí věnuje část z utrženého vstupného na akcích jím pořádaných, přidávají se i místní spolky, které připravují plesy, zábavy či podobné akce.

Jako první z modrohorských firem se zapojilo bořetické Vinařství Ludwig, což není velká firma, která by mohla významnou částkou přispívat na velké charitativní projekty. Tak vzniklo nejprve červené, později i bílé víno Sabinka, kdy z každé prodané láhve přispěje 10,- Kč na Sabinčin účet. Jedná se o suchý pozdní sběr, cuvée výrazné Frankovky, lehce zakulacené odrůdou Zweigeltrebe 2013 v červené podobě a bílé víno Ryzlink rýnský pozdní sběr 2013. Víno zdarma zalistovaly řetězce Ahold, Billa a Brněnka. Ke konci října to bude již něco přes 10.000,- Kč.

Bořetický Lomax přispěl přímo částkou 10.000,- Kč, ale akce jde i mimo modrohorský region. Pražská logistická společnost PD logistik podpořila Sabinku 15.000,- Kč, o víno projevila zájem Deutsche Bank. Evropský řád rytířů vína přispěl částkou 15.000,- Kč a vyzval všechny své členské organizace po Evropě, aby se rovněž zapojily. **UniCredit Bank zřídila Sabince účet zcela osvobozený od poplatků, jeho číslo je: 2112237343/2700.**

Všem dárcům patří velký dík za to, že učiní jedno dítě šťastnějším. Poděkování patří také všem

novinářům, kteří se tento příběh rozhodli poslat svou cestou dál.

.....

Příběh Sabinky je také zveřejněn na webu Modrých Hor: <http://www.modrehory.cz/akce/z-nasich-akci/Sabinka-2015>.

Pomoci lze také koupí bílého či červeného vína „Sabinka“ - z každé prodané láhve jde 10 Kč na Sabinčin účet. Víno lze zakoupit ve Vinařství Ludwig, Bořetice 484, kontakt: Liana Hrabáková 724 358 263, liana.hrabalkova@vinnesklepy.cz.

Nabízí se několik forem, jak této malé bojovnici pomoci a věřím, že naše snažení bude úspěšné.

Eva Bauerová, DiS.
propagační referentka
DSO Modré Hory

Sváteční čas si připomněly i děti v naší škole. V rámci výuky složily krásné básničky, za jejichž zaslání děkujeme Lence Havlíkové.

Zpráva pro čertíka

Čerte, čerte, čertíčku,
bílá kočka na mlíčku.
Čaruj, čaruj, vyčaruj mi,
čokoládu z perníku.

(Karolína Rozínková, 4. třída)

Mikuláš

Mikuláš má bílé vousy,
bílý plášť a čepici.
Anděl, ten má bílá křídla
a v košíku sladkosti.
Čert je černý - taky hodný,
ale trochu strašidelný.
V prosinci nás navštěvují,
hodné děti podarují.

(Anna Pregrtová, 2. třída)

Na Mikuláše

Čert má řetěz,
anděl křídla,
Mikuláš zas čepici,
otevřeme světnici.
Povíme jim básničku,
no tak začni, Kubíčku!
„Mikuláši, Mikuláši...“
povídá jim Kubíček,
dostane pár jablíček.
Anička se ještě stydí,
schoulila se do rohu,
povídá své mamince:
„Já se bojím, nemohu...“
Anděl říká: „Neboj se!
Čerte, jdi ven! Schovej se!“

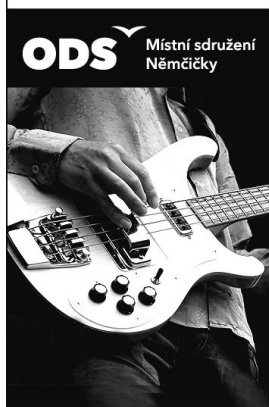
(Jitka Hádlíková, 4. třída)

obrázek: zdroj <http://www.predskolaci.cz>

Pozvání do kostela

17. 12. 2015 od 19.00 hodin - "Nikodémova" noc
se zpěvy při svíčkách
24. 12. 2015 ve 20.00 hodin - První vánoční bohoslužba
25. 12. 2015 v 09.30 hodin - Boží hodová mše
26. 12. 2015 v 09.30 hodin - Svatoštěpánská mše
27. 12. 2015 v 09.30 hodin - Svatojánská mše
s žehnáním vína
1. 1. 2016 v 09.30 hodin - Novoroční mše
3. 1. 2016 v 15.00 hodin - Novoroční koncert
7. 1. 2016 v 17.30 hodin - Mše
s žehnáním tříkrálovým koledníkům

INZERCE

Přijměte srdečné pozvání na

SPOLEČENSKÝ PLES 2016

Kulturní dům, Němčičky
Sobota 13. února 2016
Začátek ve 20.00 hodin
Vstupné 100,- Kč
Bohatá tombola • Občerstvení

K tanci i poslechu,
tradičně i moderně,
zahraje skupina Postyilion

Pozvánky

26. prosince 2015 Koledování na Štěpána

Na 2. svátek vánoční, svátek svatého Štěpána, půjde němčičská krojovaná chasa ihned po mši svaté koledovat. Budeme velice rádi za drobný finanční příspěvek, popřípadě malé pohoštění. (V případě velmi nepříznivého počasí bude plánovaný program zkrácen. Děkujeme za pochopení.)

2. ledna 2016 Krojový ples

Stárci, stárky a chasa Vás srdečně zvou na Krojový ples, který se koná ve 20:00 hodin v KD Němčičky. Ples bude zahájen předtančením české besedy. K tanci i poslechu bude hrát DH Lácaranka a těšit se můžete také na bohatou tombolu. Vstupné 100 Kč. Všichni krojovaní jsou srdečně vítáni a vstupné neplatí.

30. ledna 2016 Formálně neformální ples

Pořádá SNK Němčičky, hraje kapela Lália.

13. února 2016 Společenský ples MS ODS Němčičky

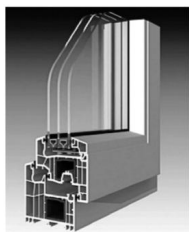
Přijďte se pobavit.
Na akce srdečně zvou pořadatelé.

OKNA - DVEŘE SÍŤE - ŽALUZIE
bez kompromisů

GROUP

OKNA - DVEŘE

Právě teď
SPECIÁLNÍ AKČNÍ SLEVY

tel.: 724 059 111

www.v-group.cz

Fotogalerie

V neděli 29.11.2015 se uskutečnil v KD v Němčičkách již tradiční předvánoční jarmark. O kulturní program se postarali žáci a děti z místní ZŠ a MŠ, Mužácký sbor a Folklórní soubor Krůžek Němčičky. Po ukončení vystoupení proběhl jarmark samotný, kde si mohli návštěvníci vybrat a zakoupit podle své nálady z několika stovek výrobků, které děti a žáci za asistence pedagogů připravili. Sálem se linula vůně adventního punče a příjemná atmosféra. Poděkování patří všem účinkujícím, Radě školy, kamarádům a všem, co se jakýmkoliv způsobem podíleli na organizaci této akce.

Text: za ZŠ a MŠ Mgr. Petr Antoš; Foto: Přemysl Ovesný

Jen to nejlepší do nového roku 2016
a krásné prožití vánočních svátků
Vám přeje redakce Němčičského čtení

Němčičské čtení vydává Obec Němčičky, Němčičky 221, PSČ 691 07, IČ 283401, tel. 519 430 750, mobil 774 419 835, e-mail: nemcicky@nemcicky.cz.

Šéfredaktor Lenka Zechmeisterová, e-mail: cteni@email.cz.

Vydáno v Němčičkách v prosinci 2015, 290 výtisků, výtisk 30 Kč (pro občany obce jeden výtisk do domu zdarma).

Vychází čtyřikrát ročně. Registrační číslo MK ČR E 11711. Uzávěrka příštího čísla je **15. února 2016**.

Foto na obálce (první strana): Mgr. Petr Antoš.